

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 89.

Sobota, 8 (20) Kwietnia.

1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Okólnik komitetu urządz. — Komisja likwidac. — Magistrat m. Warszawy. — Warsz. ober-policmajster.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Nabożeństwo żałobne. — Kronika kościelna. — Nabożeństwo rezurekcyjne. — Wystawy przedświąteczne. — Kościół wszystkich świętych. — Nowy Kompas. — Wypadki. — Kapitały angielskie na kolejach ruskich. — Kolej saratowska. — Korespondencja. — Intrygi polskie w Galicji. — Kraków. — *Bojan*. — Gimnazjum gnieźnieńskie. — *Ameryka*. — Rekonstrukcja. — Anglja. — Fenizm. — *Austria*. — Kwestja luksemburska. — Dziennik *Politik*. — *Francia*. — Zaprzeczenie. — W. ks. luksemburskie. — Ciało prawodawcze. — Zniesienie muzyki w kawalerji. — *Hiszpanja*. — Nieporozumienie z Anglja. — *Portugalia*. — Podróż króla. — *Prusy*. — Zamknięcie parlamentu półn. niem. — Ustawa związkowa. — Sprawa luksemburska. — Zaprzeczenie. — *Turecja*. — Kwestja wschodnia. — Zmiany; Omer-pasza. — Korespondencje z Paryża. — *Fejleton* (Teatra Warszawskie).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Tydzień targowy. — Nowe dzieło, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 7 (19) Kwietnia

Okólnik do Komisji Spraw Włościańskich w Królestwie Polskiem. N. 71.

Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

Dnia 29 marca 1867 roku.

POSIEDZENIE STO SIEDMDZIESIĄTE DRUGIE D. 10 (22 MARCA) 1867 R.

POZYCJA 1014.

O reorganizacji dwóch Komisji: Lubelskiej i Krasnostawskiej na jedną, w nowym składzie. Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, w następstwie postanowienia Komitetu, zapadłego dnia 14 (26) Grudnia 1866 r., o zmniejszeniu liczby Komisji Spraw Włościańskich, w dniu 2 Marca, wszedł z przedstawieniem co do zmian w skła-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Od dawna już, żadna z oper nowo przedstawianych na scenie tutejszej, nie wzniciła tak żywej ciekawości, tak gorączkowego oczekiwania, jak kilkakrotnie już przedstawiony „Prorok” Meyerbeera. I nie naturalniejszego! — bo Warszawa, przyzwyczajona uwielbiać genialnego twórcę „Roberta Diabła” i „Hugonotów” przez lat tyle oczekiwała naprzód na „Proroka”, którego sława, na scenach zagranicznych od dawna utrwaloną została. Dzięki goszczącej obecnie w Warszawie trupie artystów włoskich, to nieznane dotąd arcydzieło Meyerbeera, zjawiało się na scenie naszej — a prawdę mówiąc, okazało się w szczęśliwszych daleko warunkach niż spodziewaliśmy się, wnosząc z wcześniej zapowiadanych skrótów i niedokładności.

W istocie, chociaż wystawa całkowitego „Proroka” na scenach wielkich stolic europejskich, jest niewątpliwie świetniejszą i ciekawszą niż ekspozycja tej opery na scenie tutejszej — a zapewne i wykonanie całości partycji, pod względem wokalnym i orkiestrowym, doskonalszym być musi tam, gdzie wystawcy rozporządzają bogatszym zasobem głosów i instrumentów — przecież cieszymy się szczerze z takiej jak jest u nas ekspozycji „Proroka”, albowiem nie tylko że nam dała dokładne wyobrażenie o niezmierniej wartości muzyki tego arcydzieła i zaznajomiła nas

dzie Komisji: Lubelskiej, Krasnostawskiej i w części Radomskiej.

Z tego przedstawienia okazuje się:

Komisja Lubelska składa się obecnie z 6-ciu rewirów Komisarzkich, i zawiera w sobie dawniejszy powiat Lubelski i okręgi dawniejszego powiatu Zamojskiego: Tarnogrodzki i Kraśnicki, z 95-cio gminami wiejskimi i ludnością 232,850 dusz.

Komisja Krasnostawska, do której wchodzi dawniejsze powiaty: Krasnostawski i Hrubieszowski oraz dawniejszego powiatu Zamojskiego, okręg Zamejski, dzieli się na 8-m rewirów Komisarzkich i zawiera w sobie 95-c gmin wiejskich z ludnością 229,099 dusz.

Komisja Radomska, w jurysdykcji której znajdują się dawniejsze powiaty: Radomski, Opatowski i Sandomierski, obejmująca obecnie 103-y gmin, z ludnością 252,590 dusz, składa się z 8-miu rewirów Komisarzkich, z jednym Komisarzem bez rewiru.

W skutek nowego podziału Królestwa na gubernje i powiaty, powiaty: Krasnostawski i Hrubieszowski i część powiatu Zamojskiego, składające obecnie Komisję Krasnostawską, w całym swoim składzie włączone zostały do Gubernji Lubelskiej, do której także przechodzi z dawniejszego powiatu Sandomierskiego, znajdująca się obecnie w Komisji Radomskiej gmina Janiszów, zawierająca ludności 780 dusz. Tym sposobem, ażeby granice Komisji odpowiadały granicom nowych Gubernji w Królestwie, Komisja Krasnostawska winna wejść w całości do składu Komisji Lubelskiej, jak również i pomieniona gmina Janiszów z Komisji Radomskiej; nowy skład Komisji Lubelskiej złożony będzie przeto z 10-ciu Powiatów: Lubelskiego, Lubartowskiego, Nowo-Aleksandryjskiego, Janowskiego, Białogórskiego, Zamojskiego, Krasnostawskiego, Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego, z 14-u obecnych rewirów Komisarzkich, z 191 gminami wiejskimi i z ludnością 462,729 dusz.

Konkluzja.

Komitet Urządzający, zgodnie z przedstawieniem Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu, postanowił:

1) Obecne Komisje: Krasnostawską i Lubelską, w jurysdykcji których znajdują się dawniejsze powiaty: Krasnostawski, Hrubieszowski, Lubelski i Zamojski, połączyć w jedną Komisję, pod nazwaniem Komisji Lubelskiej.

z długo oczekiwaną operą — lecz nadto jeszcze, dała sposobność pani Trebelli, okazać całą wysokość talentu tej znakomitej artystki. Rzeczywiście — wszyscy, którzy słyszeli „Proroka” w Paryżu, Berlinie i t. p. stolicach, zgadzają się twierdząc, iż żadna z pierwszych śpiewaczek teraźniejszych, nie odegrała ani odśpiewała wspaniałej roli *Fides* lepiej od pani Trebelli. Co do nas, nie mogąc porównywać — możemy jednak uwielbić tę doskonałą artystkę, która w tej potężnej roli stanęła u zenitu sztuki — albowiem nie tylko zdumiewała, lecz i głęboko rozrzucała słuchaczy. Słyszeliśmy zarzucających p. Trebelli, wien chłód w wykonywaniu powierzonych jej partii — słyszeliśmy mówiących, że obok wysokiej wartości głosu i niesłychanej muzykalności, — prima donnie włoskiej brakuje serdecznego zapachu i prawdziwej ekspresji w śpiewie — niechże ci wszyscy opowenci przyjdą słuchać *Fides* śpiewającej u nas w „Proroku”, a pewnie i entuzjazmem w oklaskach i głębokim w sercach wzruszeniem, zaświadczą przeciw sobie samym i złożą hołd ogromnemu talentowi p. Trebelli, która każdą najznakomitszą nawet scenę ozdobić i zaszczyścić może; — prawda, że wszystkie inne partje w *Proroku* zdaleka za nią zostają.

Nie ważymy się tutaj na rozbiór partycji „Proroka” w ścisłym znaczeniu — ogrom tej kompozycji i jej nadzwyczajna różnorodność — stawiają ją po za obrębem pobieżnej krytyki. Zresztą, o muzykalnej wartości i znaczeniu tej partycji, pisano już naukowe, głębsze rozbiory w gazetach specjalnie poświęco-

2) Do jurysdykcji tejże Komisji włączyć i gminę Janiszów, odpadłą wskutek nowego podziału z powiatu Sandomierskiego do nowego Powiatu Janowskiego, Gubernji Lubelskiej.

3) Komisję Lubelską uważać za ostatecznie uorganizowaną z 10-ciu Powiatów: 1) Lubelskiego, 2) Lubartowskiego, 3) Nowo-Aleksandryjskiego, 4) Janowskiego, 5) Białogórskiego, 6) Zamojskiego, 7) Krasnostawskiego, 8) Chełmskiego, 9) Hrubieszowskiego i 10) Tomaszowskiego, a Radomską — w stanie przejściowym, gdyż w przyszłości okaże się niezbędnem do składu jej włączyć część nowego powiatu Opoczeńskiego, Gubernji Radomskiej, znajdującą się obecnie w Okręgu Komisji Kieleckiej.

4) Jednego z teraźniejszych Prezesów Komisji Lubelskiej i Krasnostawskiej, tudzież jednego Sekretarza, jakoteż tych Urzędników Kancelaryjnych, którzy nie wejdą do składu nowo-organizującej się Komisji Lubelskiej, uważać za spadłych z etatu; wszystkich zaś obecnych Komisarzy Komisji, utrzymać przy nowej Komisji Lubelskiej, z pozostawieniem Członkowi-Zawiadującemu czynnościami Komitetu, za decyzją Namiestnika, tych którzy po bliższym rozpoznaniu okazały się zbyt cennymi, przenieść do innych Komisji lub uznać za spadłych z etatu.

5) Przeznaczyć do Komisji Lubelskiej, do czasu pomieszczenia na wakujących posadach w innych Komisjach lub uznania za spadłych z etatu, dwóch młodych ludzi, zostających do zatrudnienia przy Komisji i dwóch Rewizorów pomiarów.

Oryginał podpisał:

Namiestnik-Prezes i Członkowie Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

Komisja Likwidacyjna o Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 4,980 kop. 20, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Eljaszowi *Bielak*, właścicielowi dóbr Wólka-Kościeleńskich, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Bielskim, Gminie Kościeleńskie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,498 kop. 92, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 5 (17) Kwietnia r. b. Antoniemu i Barbarze *Hauszylom*, właścicielom dóbr Dębówka, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Sochaczewskim, Gminie Kozłów-biskupi, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypła-

nych muzyce. Sprobujemy wszelako dać ogólne wyobrażenie o charakterze i piękności „Proroka” dla tych czytelników naszych, którzy owych specjalnych rozpraw nie mieli przed okiem.

Najprzód, zrobimy uwagę, że Meyerbeer w tej partycji, jest nie tylko muzykiem, lecz głębokim filozofem i analizatorem. Wszystko tu obmyślane starannie, żadna nuta bez celu nie istnieje, a każda maluje najwyraźniej sytuację, uczucie lub wrażenie, leżące w osnowie tekstu. Już to Meyerbeer pod tym względem, jedynym jest kompozytorem, umiejacym podnosić myśl każdą przez pewne że tak się wyrażamy, jasno eksplikacyjne nuty. W „Proroku” na przykład — „Berta” (p. Vanzini) wyraża czystą, pełną anielskiego wdzięku miłość. „Jan de Leyd” (p. Bettini) ekstazę i marzenia, a „Fides” (p. Trebelli) wzniosłą modlitwę duszy, pełnej rezygnacji. Obok tych wzniosłych uczuć — stoją inne, ujemne, w postaciach „Anabaptystów” (pp. Bossi, Szczepkowski i Kozieradzki). Te trzy figury tajemnicze i groźne, są jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajemniczy — maluje najdokładniej cały charakter i znaczenie tych postaci fatalnych. W stu wierszach tekstu, niepodobna pisać, jakby upostaciowaniem złego, kuszącego ziemską słabość przez pychę i użycie. Dla „Anabaptystów” Meyerbeer napisał oddzielny motyw, który przeprowadza w orkiestrze za każdym ich ukazaniem się na scenie — motyw ten, ponury i tajem

ty komu należy; — w ilości r. 48,953 kop. 32, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Anieli *Scypio*, właścicielce dóbr Łaziska, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Minskim, Gminie Łaziska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,054 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Saturninowi *Rokossowskiemu*, właścicielowi dóbr Rozynowo, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Gostków (Woźniki), wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,207 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Aleksandrowi *Rembielińskiemu*, właścicielowi dóbr Grodno, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Błonie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,110 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Antoniemu *Borkowskiemu*, właścicielowi dóbr Małasy-male, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Częstochowskim, Gminie Krasice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 7,315 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Adamowi *Chalackiewicz*, właścicielowi dóbr Przatów, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Bałucz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 17,049 kop. 96, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Alfredowi *Kurnatowskiemu*, właścicielowi dóbr Brudzew, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kolskim, Gminie Brudzew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 3,872 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Aleksandrowi *Daszewskiemu*, właścicielowi dóbr Pniowy i Osieczek, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Grojeckim, Gminie Kopje, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 9,594 kop. 90, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Ludwice *Mejsner*, właścicielce dóbr Sąciszno, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Osiek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 5,952 kop. 89, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Bronisławowi *Debskiemu*, właścicielowi dóbr Gaworowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Wychoch, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 5,071 kop. 28, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Justynowi *Kuczyńskiemu*, właścicielowi dóbr Sawice-ruskie A. C., położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Sokołowskim, Gminie Wyrzbie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,900 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Sukcesorom Emeryka *Oleńskiego*, właścicielom wsi Tchorzew-główki lit. A., położonej w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Siedleckim, Gminie Królów-niwa, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,147 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Jęskowi i Dwójrze *Rotenbergowi*, właścicielom dóbr Chustki, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Konskim, Gminie

Szydłowiec, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 559, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Józefowi *Skierskiemu*, właścicielowi dóbr Dworaki-Pikaty, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Mazowieckim, Gminie Truskolasy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 457 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Karolowi *Koskowskemu* i innym, właścicielom dóbr Komarowo-Koski, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Rościszewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 3,274 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Aleksandrowi *Trzaskowskiemu*, właścicielowi dóbr Goślub, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Ktery-Żale, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 15,802 kop. 59, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Edwardowi *Przyłubskiemu*, właścicielowi dóbr Lisiewo, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Słupieckim, Gminie Skulska-wieś, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 3,618 kop. 64, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Aleksandrowi *Masson*, właścicielowi dóbr Wola-Pomianowa, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Tureckim, Gminie Niemysłów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,778 kop. 70, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Stanisławowi *Bielskiemu*, właścicielowi dóbr Żelazna, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Marew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 5,583 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Michałowi *Andrychiewicz*, właścicielowi dóbr Przyborowie-górne, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Żałuski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 10,402 kop. 97, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. hr. Józefowi *Zamojskiej*, właścicielce dóbr Maławies (Mogielnica), położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Grojeckim, Gminie Borowe, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 11,914 kop. 27, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia roku bież. Józefowi *Rybs*, właścicielowi dóbr Prażmów, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Górnokalwaryjskim, Gminie Wądrogno, wysłane zostało do Kasy Gubern. Warszaw., celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 432 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Janowi *Tyjas*, właścicielowi dóbr Podłazie, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Andrejewskim, Gminie Węgleszyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 17,809 kop. 89, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Walentemu *Sumińskiemu*, właścicielowi dóbr Czerwona, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Makowskim, Gminie Perzanowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 6,919 kop. 72, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Hinterowi de Mirow *Myszkowskiemu*, właścicielowi dóbr Wiercielinki, położonych w Gubernji Suwał-

skiej, Powiecie Sejnskim, Gminie Święte-jeziory, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 247 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Sukcesorom *Jacubskiemu*, właścicielom wsi Planta, położonej w Gubernji Suwałskiej, Powiecie Sejnskim, Gminie Sereje, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 11,244 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Hr. Adamowi *Potockiemu*, właścicielowi dóbr Słupiec, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Stoppickim, Gminie Pacanów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,045 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Julji *Lewińskiej*, właścicielce dóbr Rzędków, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Marew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,527 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b. Sukcesorom *Kurejusz*, właścicielom dóbr Wyszonki-Wojciechy A., położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Mazowieckim, Gminie Klukowo (Wyszonki błonie), wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy.

Magistat Miasta Warszawy. — W spełnieniu Re-skryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z daty 5 (17) Kwietnia r. b. N. ^{10349/6737}, Magistrat podaje do powszechnej wiadomości, że w barakach i namiotach na placu Ujazdowskim, na postawienie których na czas trwania zabaw ludowych przynależna opłata wniesiona zostanie do Kasy Miejskiej, dozwolona została sprzedaż wszelkich napojów i gorących przekąsek, oprócz wszelkiej wódki, której sprzedaż podczas takich zabaw wzbroniona została Najwyższym rozkazem z daty 9 Sierpnia 1866 roku.

Warszawski Ober-Policmajster. Stosownie do obowiązujących przepisów, na podaniach wnoszonych przez osoby niepiśmienne, winien być zamieszczony podpis i adres osoby, która na skutek ządania duplikanta prośbę pisała. Ponieważ przepis ten przez trudniących się pisanem prośb bywa pomijany, a zdarza się często, że w podaniach podobnego rodzaju pomieszczone są fakta niezgodne z położeniem rzeczy, nieodpowiednie myśli i ządaniu interesanta, skutkiem czego władza na niepotrzebne utrudzenie jest narażona, piszący zaś prośbę unikają zasłużonej kary, — przeto poleciłem, aby odtąd podania na imię moje zanoszone przez osoby niepiśmienne a nieopatrzone podpisami i adresem piszącego, przyjmowane nie były, — o czem do wiadomości mieszkańców podaje.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 7 (19) Kwietnia.

Według niektórych dzienników, układy obecnie prowadzone w kwestji luksemburskiej, byłyby tylko środkiem do zyskania na czasie, a na poparcie tego przytaczają ruch pomiędzy wojskami francuzkimi i przewóz zapasów wojskowych. Jest to wyraźnie przesada, gdyż obecnie we Francji jest pora zwykłych zmian załóg, a obok tego terazniejsze położenie zupełnie usprawiedliwia niektóre środki ostrożności, dopó-

której proszą one Oberthala (p. Zacchi) o wypuszczenie wioski w dzierżawę, kawatynie wykonanej wzorowo przez obiedwie śpiewaczki — słyszymy po raz pierwszy ten dziki, choć będący fundamentalną myślą, psalm (unissono) śpiewany przez trzech Anabaptystów. Chór wieśniaków — doskonale i oryginalny, jak wszystkie chóry Meyerbeera, zakończy ten akt godnie. Akt drugi rozpoczyna się chórem w tempie walca utrzymanym. Jan opowiada w recitativie swój sen Anabaptystom, a następuje zaraz potężny, najgłośniejszy ustęp tego aktu — kwartet Jana i trzech Anabaptystów. Najdramatyczniejszym fragmentem opery, jest akt trzeci — uroczająca go, chór żołnierzy i szlichtada na łyżwach, rodzaj kadryla ułożony przez p. Meunier z wielką znajomością rzeczy i optycznego efektu. Pełnem charakteru jest trio Oberthala i dwóch Anabaptystów, którzy uważają mylnie Oberthala jako neofita przyłączającego się do ich insurrekcyjnych planów — ale trudno wyrazić potęgę i wielkość prawdziwie *grandioso*, finału zakończającego ten akt, w którym nadto jeszcze, mieści się sławny hymn Jana z chorągwią, na skale — hymn będący ideą biblijnej ekstazy w muzyce. W czwartym akcie (Fides) jako pielgrzymka szukająca straconego syna

(Proroka), śpiewa romans powszechnie rozslawiony, a w istocie odznaczający się pełną boleścią melodią. Romans ten w mistrzowskim wykonaniu p. Trebelli nietylko słuch, lecz głębi duszy przenika. Zuakomity jest również duet pomiędzy Fides i Bertą, gdy się poznają na scenie, po którym następuje zmiana dekoracji, a z nią wspaniała scena uwieńczenia Proroka i marsz tryumfalny: „*Domine salvum fac regem nostrum prophetum*”. Tu znajduje się sławne przekleństwo fałszywego proroka przez Fides, która nie wie, że własnego syna przeklina. Jest to fraza strasliwego efektu, która się powtarza w rozmaitych kształtach. Cudownym prawdziwie kontrastem tego przekleństwa jest chór dzieci pełen *seraficznego* charakteru, chór z dzwonekami, wykonany tak wybornie przez śpiewaków należących do prawosławnej katedry św. Trójcy. Po uciśnięciu organów Jan zchodzi na przód sceny. Okropna tu i pełna rozdzielającej patetyczności nastaje sytuacja! Matka (Fides), poznaje syna i musi zaprzeczyć się go, ażeby ocalić jego życie. Cała ta faza jest szczytem dramatyczności i liryzmu — jest to wzniosły, tragiczny dialog zakończony masą instrumentów i chórów.

W piątym akcie „Fides” w więzieniu, śpiewa Ka-

watę charakteru religijnego — potem następuje duet „Proroka” z matką, cudownej piękności! Nakoniec — po zmianie dekoracji w scenie bachanalji — wśród tańców uroczych, „Prorok” śpiewa arję z kielichem w ręku, arję odznaczającą się melodią mistyczną, po której następuje strasliwy wybuch — pokrywający gruzami „Proroka” i jego matkę. Oto główne, dorywcze, pod wpływem zapалу chwycione rysy „Proroka”. Z nich już, aczkolwiek niedokładnie, mogą jednakże czytelnicy powziąć wyobrażenie o niezrównanej potęgę tej partycji przerażającej ogromem i bogactwem kompozycji — napędlającej dusze grozą majestatyczną! „Prorok” to najwznioślejszy dramat liryczny — wymagający do wykonania takich jak p. Trebelli artystów. Na jej też barkach wsparło się i utrzymało u nas, to arcydzieło Meyerbeera, chociaż słusność każe nam zaświadczyć o chwalebnych usiłowaniach innych artystów, jak również o kiestry i chórów, wspartych wspaniałą wystawą sceniczną. Do końca tegorocznego pobytu artystów włoskich, — cieszyć się będziemy „Prorokiem” i nadzieją, że podczas przyszłego sezonu usłyszymy znowu to nieśmiertelne dzieło.

ki nie będą stanowczo przyjęte podstawy układu. Kiedy nowiniarze robią przesadzone wnioski z każdego najmniejszego wypadku, mocarstwa neutralne, które przyjęły na siebie rolę pośredniczenia, wymieniają swe myśli co do tej kwestji, wyszukując sposobu załatwienia, a niezawodnie, nim podjęły się tego zadania, przekonały się wprzód o pojednawczych usposobieniach Francji i Prus. *Nordd. A. Z.*, równie jak i *La France*, zaprzeczają pogłoskom dzienników o różnych oświadczeniach dyplomatycznych Prus i Francji w kwestji luksemburskiej. Oba te mocarstwa, od czasu kiedy państwa neutralne wzięły tę sprawę w swe ręce, bezpośrednio wcale się z sobą niekomunikują, a izby francuskie odroczyły swe posiedzenia z powodu ferij wielkanocnych, nie doczekawszy się zawiadomienia o rezultacie układów, które zapowiedziała *La France*. Według dzisiejszego naszego telegramu z Paryża, propozycje angielskie w tej kwestji nie znalazły przychylnego przyjęcia w Berlinie.

Kiedy Europa zwróciła chwilowo wyłączną uwagę na kwestję luksemburską, na wschodzie przewidywana burza coraz staje się groźniejszą. Porta dla tego okazała się przychylną do żądań księcia serbskiego i wice-króla Egiptu, aby uwolniwszy się z tej strony od niebezpieczeństwa, mogła zwrócić wszystkie swe siły przeciwko helenizmowi. Wszystkie wojska które stały w Bosnii i tureckiej Serbji, obecnie przeprowadzone zostały na granicę grecką, a na ich wzmocnienie wysłano część zwołanych rezerw. Rząd grecki, w skutek noty Fuada-paszy, grożącej ściąganiem band ochotników i na terytorjum greckiem, posunął także swe wojska nad granicę. Zatem najmniejsza okoliczność może spowodować tam starcie. Rząd turecki wprzód jednak chciałby przywrócić spokojność na w. Kandji, gdzie w tym celu wysłał Omer-paszę.

W południowej Europie baczna zwracają uwagę na wypadki w Turcji, a znaczne uzbrojenia morskie we Włoszech, powszechnie uważane są jako będące w związku z temi przewidywanymi wypadkami, tembardziej, że oficerom morskim zalecono tajemnicę co do tych uzbrojeń, a rząd włoski zachowuje o nich milczenie. Z powodu, że p. Ratazzi odmówił wyjaśnienia przyczyn przesilenia ministerjalnego, zyskały pewne prawdopodobieństwo pogłoski, że zmiana gabinetu spowodowana została przez zwrot w polityce zagranicznej.

Sejm północno-niemiecki, po uchwaleniu projektu konstytucji dla nowego związku, został uroczyście zamknięty przez króla pruskiego onegdaj w południe.

W Anglii zwraca uwagę ucieczka ze szpitala w Dublinie, przewódcy fenienów Kirwana, dokonana w podobny sposób, jak niegdyś ucieczka Stephensa z więzienia.

Według ostatnich wiadomości z Meksyku, położenie cesarza Maksymiljana było rozpaczliwe; krążyła pogłoska, że nawet miał rozpocząć układy z Juarezem.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Paryża..

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 18 kwietnia. *La France*, wspominając o mowie króla pruskiego, powiada, że pokój jest w rękach Prus, ale nie dla tego, ażeby Prusy były niezaczepialne, lecz z powodu, że uznają i szanują naokoło siebie sprawiedliwość i prawo. *La France* donosi, że usiłowania Anglii w celu porozumienia w kwestji luksemburskiej, nie napotykają przy-

chylnego przyjęcia w Berlinie. **Król Belgów dziś wyjeżdża do Berlina.** *Etendard* sądzi, iż można twierdzić, że pomiędzy Francją i Anglią panuje najserdeczniejsze porozumienie.

(Correspondenz Bureau.)

Wiadomości telegraficzne

* **Berlin, 17 kwietnia.** Co do rozmaitych wiadomości o uzbrojeniach pruskich, biurowi telegraficznemu Wolffa komunikują autentycznie, że z wyjątkiem rozpoczętych zeszłej jesieni zwiększeń i organizacji w wojskach linjowych i w landwerze, niezbędnych z powodu nabytków terytorjalnych pruskich, żadne inne szczególne środki militarne nie są obecnie przedsiębrane. Twierdzą nadreńskie nie zostały jeszcze dotąd uzbrojone, od fabryk broni nie są żądane nadzwyczajne dostawy, zapas zaś gotowych karabinów igłowych był już tak wielki, że wystarczył na wszystkie potrzeby. (*Wolff's T. B.*)

* **Paryż, 16 kwietnia.** Ciało prawodawcze odroczyło swe posiedzenia do 25-go b. m. (*Tamże*)

* **Monachium, 14 kwietnia.** *Baiersche Z.* donosi, że książę Teodor bawarski, który bawi od kilku tygodni w Possenhagen wraz z rodziną książęcą, przedsięwzięcie jutro zamierzoną podróż do Rzymu. Nieobecność jego potrwa kilka miesięcy. Wiadomo, że obiegają pogłoski, iż książę zamierza wstąpić do klasztoru. (*Tamże*.)

* **Jassy, 17 kwietnia.** Z powodu obawy naruszenia spokojności, rząd przedsięwziął jak najrozsądniejsze środki ostrożności; wzywa on za pomocą plakatów ludność do spokojnego zachowywania się i przyrzeka, że książę Karol przeniesie wkrótce na czas jakiś swą rezydencję do Jassy. W mieście panuje zupełna spokojność. (*Die Presse*.)

* **Florencja, 16 kwietnia.** Izba odroczyła posiedzenia do d. 24 b. m. Senat zatwierdził 71 głosami przeciwko 3 traktat pokoju z Austrią. (*Cor. Bür.*)

* **Belgrad, 16 kwietnia.** Książę serbski przybył tu o godzinie 4 popołudniu. (*Tamże*.)

* **Nowy-Jork, 6 kwietnia.** Republikanie z Tamalipas nie chcieli połączyć się z wojskami Juareza. Liberalni odstąpili od Tampico. (*Tamże*.)

* (Nabożeństwa żałobne) za zmarłego w dniu wczorajszym generał-adjutanta barona Korffa 3-go, będą odbywały się codziennie o godzinie 1-ej z południa, w jego mieszkaniu, w gmachu mennicy warszawskiej.

* (Kronika kościelna). Wczoraj w kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, przy asystencji członków kapituły i niższego kleru, nabożeństwo wielkoczwartkowe celebrował ks. kanonik Ditrich, z dopełnieniem obrzędów i ceremonij religijnych, jakie na ten dzień przypadają; kazanie miał ks. Kucharski. Artysty i chóry instytutu muzycznego, pod kierunkiem p. Sliwskiego wykonały mszę Rinka, na graduale „pange lingua” Palestriny, na ofertorium, „o salutaris” Gounoda. ♣

* (Nabożeństwo rezurekcyjne) w kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana rozpoczęło się jutro, w sobotę, o godzinie 8-ej wieczorem. Jednocześnie także nabożeństwo będzie odprawiane w kościołach św. Józefa Oblubieńca i Opieki św. Józefa na Krakowskie m-Przedmieściu; św. Andrzeja przy ulicy Senatorskiej, św. Franciszka przy ulicy Zakroczymskiej, oraz w kościełku szpitala Dzieciątka Jezus. We wszystkich zaś innych kościołach nabożeństwo rzeczone odbędzie się pojutrze, w niedzielę, o godzinie 5-ej z rana.

* (Wystawy przedświąteczne). Oczywiście żyjemy w epoce „wystaw”, a kto nie może lub nie chce zwiędzić paryżkiej czyli powszechnej w Paryżu, ten niech się przypatrzy oknom sklepów i bufetów rozmaitych sklepów warszawskich w tej przedświątecznej chwili. Szczególniej też cukiernie, siłą się jedna nad drugą wystąpić okazale, ażeby zwrócić uwagę przechodniów i zachęcić ich do świątecznego zakupu. Lourse jako patriarcha tych łakociowych zakładów—urządził już przepyszną wystawę—nie tyle może na wierzchu bufetu ile w zasobnych suteranach swoich, z których obecnie wychodzą nieustannie tak niedobre pary: mazurów z babami!... Za to w elegancji samej wystawy cukrowej, przewyższa innych cukierni Czajkowskiego, gdzie mnóstwo rozmaitych galanterij słodczowych, różnobarwnym kolorem i rozmaitym smakiem, przemawiają do wzroku i... do podniebienia widzów! W innych

dzielnicach miasta, stu-firmowi bracia Semadeni, oraz wstawione z tanioci i dobroci wyrobów cukiernie Wiśniowskiego i Gronerta, a nawet niedawno otworzona na Krakowskim-Przedmieściu, wprost dobroczynności, przygotowały ogromne zapasy ciast, cukrów, baranków i jajek symbolicznych, które są właściwie eleganckimi pudełkami do ukrycia cukierków. Ale te wszystkie cukiernicze wystawy i smakołyki, stanowią dopiero pierwszą i rzeczy można, arystokratyczną część wystawy przedświątecznej. Kto chce zobaczyć drugą, prawdziwie charakterystyczną—niech idzie za żelazną bramę. Tam to, od strony saskiego ogrodu, wiszą na straganach całe rzędy szynek w niezliczonej ilości! Tam, piętrzą się sterty bab i placzków, wprawdzie nie słodkich, lecz naturalnych za to... i zbudowanych silnie! A ileż to tam leży *pisane*, ile baraneczków z chorągiewkami, ile rozmaitego rodzaju zieleni do strojenia stołów—ile wreszcie cacek dla dzieci i pieczonego, już nie dla dzieci mięsiwa! Szum podobny do huku fal morskich i pisk przypominający trzecią maskaradę, trwają tam od rana do nocy, przez całe te dnie targowe. Można usłyszeć nawet i żywe zatargi, a nawet obelżywe kłatwy, które niezbyt harmonizują z wielkogatunkową powagą i przedświąteczną skrucą. Taki, ogromny zazwyczaj już, ruch targowy, pomnożył w tym roku zbieg świąt żydowskich z naszymi i wpłynął niemało na podrożenie niektórych produktów. Na placu ujazdowskim, jak to już wczoraj w oddzielnym artykule nadmieniliśmy, robią już przygotowania do innego jeszcze, także dorocznego obchodu świąt podczas ich trwania. Tam również, obok tradycyjnych słupów z premjami na szczycie, obok rozmaitych widowisk pod gołym niebem—tysiące ludu, ożywi i umaluje jeden z najcharakterystyczniejszych obrazów! Tam też podczas świąt polskich i ruskich zarówno, zwróci się cały napływ pojazdowej i pieszej publiczności—lecz obraz ten dotąd w perspektywie trzymamy, opiszemy dopiero, gdy ujrzymy go oprawny już w ramy świątecznego ruchu. Dodać tu jeszcze wypada, że w obok placu leżącej dolinie Szwajcarskiej, p. Bellachini magik, dawać będzie w święta dwukrotne każdego dnia przedstawienia. Al.

* (Kościoł Wszystkich Świętych na Grzybowie). Dalsze roboty około budowy kościoła Wszystkich Świętych na Grzybowie niebawem rozpoczętymi zostaną, gdyż J.W. Generał-Feldmarszałek Namiestnik Królestwa Hrabia Berg, wyznaczył raczył z funduszów właściwych sumę rsr. 47,922. Jest spodziewanem, że wzniesione mury jeszcze w r. b. stałym dachem pokryte zostaną. ♣

* (Nowy kompas). Na wodociągu obok skweru przed szpitalem ewangelickim, ustawiony został ozdobny kompas z kararyjskiego marmuru, z brązowym grubo połączanym godzinowym wskazem, oraz godzinami również wyznaczanymi. Kompas ten pochodzi z zakładu mechaniczno-optycznego p. Gerlach, którego wszystkie wyroby zalecają się szczególną dokładnością. ♣

* (Wypadki). Nocy dzisiejszej, w piwnicy domu pod nr. 1,536, znaleziony został w stanie bezprzytomnym Tomasz Kutzner, wyrobnik, lat 19 liczący, mieszkający pod nr. 1,386, który po przyniesieniu go do urzędu cyrkulowego, wkrótce zmarł. Człowiek ten znany był jako cierpiący wielką chorobą i nałogowy pijak.

* (Kapitały angielskie wyłożone na koleje ruskie). *Mosk. Wied.* pisząc o koncesji kolei żelaznych kursko-azowskiej i moskiewsko-smoleńskiej, nadmieniam, że przedsięwzięcie kursko-azowskiej, czyli aleksandrowskiej, jak tam chcą ją nazwać, kolei żelaznej, porozumieli się z kapitalistami angielskimi; a zatem, co do kapitału, przedsięwzięcie ich nie może stanowić przeszkody dla żadnej z kompanij układających się obecnie z bankierami niemieckimi. Obok tego, kapitaliści angielscy zamierzają ogłosić subskrypcję na obligacje i akcje po 80 za 100, kiedy w Niemczech subskrypcja samych obligów w takiej cenie nie doszła do skutku, nawet pod gwarancją od daty emisji, czego, jak zapewniają, nie zastrzega koncesja kursko-azowskiej kolei; co się zaś tyczy akcji, tych nie można zbyć w Niemczech za żadną cenę. A przeto akcje kursko-azowskiej kolei nie znajdują pokupu w Niemczech, a obligacje mogą być wypuszczone prawdopodobnie nie wyżej jak 76 za 100, w razie, gdyby rząd zgodził się na warunek zapewniony kursko-kijowskiej kolei, jakiego obecnie domaga się i kolej witebsko-orłowska. Bez tego warunku subskrypcja w Niemczech nie doszłaby do 70 za 100, bo tam ceny popsuli nasi konkurenci, którzy nauczyli tamecznych kapitalistów jakie korzyści można ciągnąć z przedsięwzięcia ruskich. W Anglii jeszcze coś podobnego nie praktykuje się, a prztem duch przedsięwzięcia narodu ma tę właściwość, że tam niechętnie nabywają same obligi a żądają zarazem akcji, i tym sposo-

beza podejmują się ryzykowności budowy. Znaczniejsze domy handlowe w Londynie zamierzają, w razie uzyskania koncesji, ogłosić subskrypcję na akcje i na połowę obliżów po 80 za 100, i są pewni skutku.

* (Udział gminy miejskiej saratowskiej w budowie kolei żelaznej). Miejsowa gazeta pisze: Na uczynioną ze strony komitetu ziemskiego gminie miejskiej propozycję o przyjęciu udziału w urządzeniu kozłowsko-saratowskiej kolei żelaznej, gmina miejska, uznając urządzenie tej kolei korzystnym dla kraju, w szczególności pod względem handlowym, i pragnąc przyczynić się do tego pożytecznego przedsięwzięcia, pod d. 7 marca uchwaliła: przyjąć na rachunek miasta dziesiątą część 1% gwarancji dochodu z kolei, zapewnionej ze strony ziemstwa, i zgodzić się na wystawienie, w razie potrzeby, po udzieleniu ze strony rządu koncesji na kolej saratowską, kaucji w sumie 3,000 r. z funduszy miejskich w papierach procentowych, do czasu uorganizowania spółki, która obowiązana będzie złożyć własną kaucję. Powyższy udział gmina miejska przyjmuje z zastrzeżeniem, aby miasto miało jednakowe z ziemstwem prawo przedsiębiorcy budowy kolei stosunkowo do wystawionej gwarancji, i aby na zasadzie tego, gmina miejska, po ukończeniu kolei żelaznej między Saratowem a Kozłowem, miała w komitecie swoich członków, używających takichże atrybucji jak inni członkowie komitetu.

* (Korespondencja). W Warsz. Dniw. czytamy: „Z powodu korespondencji z Warszawy zamieszczonych w *Bresl. i Schles. Ztg.*, pisze N. Preus. Z. co następuje: „Już oddawna do *Bresl. i Schles. Ztg.* donoszą z Warszawy fałszywe pogłoski, nieprawdopodobne zmyślenia i kombinacje, tak co do ogólnego stanu królestwa polskiego, jak i co do rozporządzeń rządu. Pomimo zaprzeczeń z różnych stron, i zaprzeczającej siły samych faktów, wspomniane gazety nie poprawiły się. Tak w *Bresl. Ztg.* z 7-go zamieszczona jest korespondencja z Warszawy z 4-go kwietnia, donosząca, że „wkrótce wojska pruskie zajmą część (królestwa polskiego) po jednej stronie Wisły, a nawet istniejąca tajna umowa, na mocy której połowa królestwa ustępuje się Prusom.” Oto jaką wieść wypalił wszystkowiedzący korespondent! Można pomyśleć, że wielka tajemnica została odkryta i na udział *Bresl. Ztg.* przypaść zaszczyt ocalenia Europy od machiawelskiej polityki Prus i Rosji. Z tego wynika, że Europa może spokojnie zasypiać, powierzysz swój los wspomnianej gazecie. Wierni naszemu zadaniu—powstrzymywania zapалу unoszącego się korespondenta, uważamy za nasz obowiązek i na ten raz wyjaśnić niektóre wieści, niedokładnie zrozumiane przez szanownego korespondenta. Naprzykład powiada on, że „rząd spieszy ze sprzedaży nieruchomości rządowych w Warszawie, zamierzając wkrótce opuścić ten kraj” a zaraz dodaje, że „pieniądze uzyskane ze sprzedaży, przeznaczone są na budowę cytadeli.” Jakim sposobem wszystko wiedzący korespondent nie wie, że środki na roboty w cytadeli, już dawno są przysposobione z innych źródeł, i że o sprzedaży nieruchomości rządowych nie było wcale mowy? Szło o to, panie korespondencie, że koszyki wołyńskie i mirowskie, zbudowane—pierwsze 100, a drugie 80 lat temu, wymagają reperacji i rząd postanowił je przebudować; a ponieważ koszyki te znajdują się w ludnych dzielnicach, zamierzano je sprzedać, aby za uzyskane tym sposobem pieniądze, wraz z przeznaczoną na reperację sumą, zbudować nowe koszyki w odleglejszej części miasta. Zresztą wszystko to nie wyszło po za ramy projektu. Namiestnik odmówił sprzedaży i zatwierdził sumę 160,000 rub. sr. na przebudowanie koszar wołyńskich. Pogłoski, rozumie się, rozszedły się po mieście przybierały różne kształty i w końcu doszedłszy do wiadomości p. korespondenta wystąpiły już w bajecznej formie, „sprzedaży nieruchomości rządowych w celu opuszczenia kraju.” Jakież to polityka? Następnie szanowny korespondent, przybiera rolę niepowołanego proroka, i w zniesieniu rady stanu w Warszawie, widzi spełnienie swych przepowiedni, mówiąc: „wszystkie wyższe centralne władze znoszą się.” Samo przez się rozumie się, że wszystkie przekształcenia w królestwie polskim co do władz rządowych, mają na celu porównanie ich z podobnymi władzami w cesarstwie, i poddanie ich pod władzę ministerstw; jednakże zarządy centralne pozostają, choć już w innej formie: zamiast „komisji rządowej oświecenia publicznego,” powstaje „okrąg naukowy,” zamiast „dyrekcji poczt,” zjawia się „okrąg pocztowy.” Co się zaś tyczy zniesienia rady stanu, to widać p. korespondent nie wie, że tu jest rzecz inna. Władza ta była wyższą instancją ustroju, jaki rozkazane było przez Cesarza Aleksandra II margrabiemu Wielopolskiemu wprowadzić w królestwie; ale urząd ten dawno rozpadł się, a łaski Mo-

narchy i przeznaczenie Najdostojniejszego Jego Brata na namiestnika, były przyjęte zbrojnym powstaniem. We wsiach, miastach, powiatach i guberniach, były osobne rady, lecz ponieważ takowe zostały zniesione w skutku powstania, i wyższa ich instancja, rada stanu w królestwie, stała się zbyteczną. Lecz co już przekracza granice fantazji i stanowi kłamstwo, to zapewnienie p. korespondenta, jakoby wukazie dotyczącym zniesienia rady stanu, nawet nie wspomniane były wyrazy „królestwo polskie,” a zastąpione wszędzie słowem „gubernje.” (Jaka to szanowna korespondencja szanownej *Bresl. Ztg. P. R.*)

* (Intrygi polskie w Galicji). W artykule wstępnym *Słowa* (Nr. 25) pomiędzy innemi czytamy: „Wprowadzenie polskiego języka we wszystkich średnich i wyższych zakładach naukowych tak w polskiej jak i w ruskiej części Galicji, ustanowienie polskiej rady edukacyjnej, zastosowanie języka polskiego we wszystkich częściach administracji Galicji, i powiększenie polskiej sejmowej większości przez zatwierdzenie nieprawnej uchwały sejmu co do liczby deputowanych z miejscowych kurii,—wszystko to są intrygi znanego polskiego stronnictwa w Galicji, które kocietując z rządem austriackim, pragnęłyby na szkodę galicyjskiej Rusi, nadać Galicji czysto polski pozór, zupełnie niewłaściwy temu krajowi. Za taką cenę stronnictwo polskie gotowe jest ustąpić od swych wymagań co do rozszerzenia autonomicznych praw Galicji i głosować w wiedeńskiej radzie państwa wraz z niemcami, na zgubę wszystkim innym słowianom, mieszkającym w ziemiach cislitańskich, Czechom, Morawom i Słowenom. W takim też duchu odzywa się i organ austro-polskiego stronnictwa *Narodówka* z 6-go kwietnia.”

* (Kraków). W zeszłym 1866 r. połączyło się związkami małżeńskimi par: katolików 261, protestantów 3, starozakonnych 46; urodziło się: katolików 1253, unitów 9, protestantów 9, starozakonnych 572; umarło: katolików 877, unitów 8, protestantów 12, starozakonnych 583. Na *cholere* umarło: katolików 68, protestantów 4, starozakonnych 44. Z umarłych najstarszą osobą była kobieta licząca 105 lat. Mieszkańców w Krakowie w 1855 r. liczyło się 39,000, teraz zaś liczy się około 30,000.

* (Nowe czasopismo na galicyjskiej Rusi). W dniu 1 kwietnia r. b. we Lwowie wyszedł N. 1 czasopisma *Bojan*, poświęconego beletrystyce i naukom. Wydawcą i odpowiedzialnym redaktorem jest Stefan Guczkowski. Drukowane jest w drukarni stauropigialnego instytutu i wychodzi 1-go, 8-go, 15-go i 22-go każdego miesiąca, w formacie arkusza. Prenumerata przyjmuje się w redakcji lwowskiego *Słowa* i w kantorze *Bojanu*. Cena prenumeraty na rok wynosi 5 zł. reń, na pół roku 2 zł. reń. 50 gracji, na kwartał 1 zł. reń. 80 gracji. Artykuły do druku w *Bojanie* należy adresować do Włodzimierza Stebelskiego. W numerze 1-ym tego czasopisma, pomiędzy innemi znajduje się następująca odezwa do publiczności: „Rozpoczynamy nasze dzieło bez pretensji. Znając charakter i dążenia obecnego pokolenia naszego ludu na całej rozciągłości galicyjskiej Rusi, przynosimy naszą pracę według możliwości dla zbudowania przyszłej świątyni jedynej świętej Rusi. Przyjawszy za podstawę pracy naszą historję, zasady i jej podania, postaramy się wyciągnąć z rodzinnej mowy kosztowności, przyjęcia których nie odmówi żadne ruskie serce. Za przewodnika w naszym dziele służy nam gorąca miłość do ludu, bohatersko w ciągu wieków broniącego swego istnienia od nacisku obcych żywiołów. Teraz lud nasz dochodzi do jasnego poczucia swego znaczenia w przyszłości. Od tego ludu, a szczególnie od galicyjsko-ruskiej publiczności, oczekujemy moralnego i materialnego poparcia. Zapewniwszy sobie w wydawnictwie udział mniej lub więcej zdolnych ludzi, urzeczywistnimy nadzieję świątelnego koła naszych patriotów. W zupełności oceniając znaczenie płci pięknej w ogólnem wykształceniu, uważamy za słusze poświęcić i jej interesom część naszego pisma. W imię takiego naszego zadania, jeszcze raz zwracamy się z prośbą do publiczności, o okazanie czynnego udziału w popieraniu naszego czasopisma.”

* (Gimnazjum gnieźnieńskie.) Z miejscowych wiadomości *Dziennika Poznańskiego*, czerpiemy o stanie tego gimnazjum następujące dane: Liczba uczących się w roku zeszłym wynosiła 325; w tej liczbie 188 polaków, 83 Niemców i 54 żydów. Przez rozkaz z 18-go maja, zakład ten przeszedł pod rząd królewski, w skutku czego wydano rozporządzenie, że odtąd świadectwa szkolne mają być wydawane w samym tylko niemieckim języku i że językiem wykładowym, jak w gimnazjum mięszanem, ma być odtąd język niemiecki. Z tego powodu *Dziennik Poznański* uskarża się, że rząd pruski nie okazuje po-

szanowania dla zasady równouprawnienia względem polskiej narodowości.

Ameryka.

* (Rekonstytucja). *Nowy Jork*, 4 kwietnia. Znaczna liczba znakomitszych mieszkańców stanów południowych wystosowała do najwyższej izby adres, z żądaniem wstrzymania prezydenta Johnsona i generała Ord, dowódcy czwartego okręgu, od wprowadzenia w wykonanie aktu rekonstytucji. Żądanie to opiera się na zasadzie, że akt rekonstytucji sprzeciwia się ustawie i jest tylko uzurpacją jednej części kongresu. *New-York Herald* utrzymuje, że sam prezydent doradził krok ten, czemu zaprzecza *New-York Times*. Generał Sickles w swoim rozkazie dziennym, zabronił na pewien czas wszelkich wyborów i doniósł, że sam zamianuje szeryfów i innych urzędników po upływie terminu służby obecnych urzędników. W Little-Rock w stanie Arkansas odbył się konwent radykalnych, na którym wydano rezolucję zatwierdzającą politykę kongresu. Na meetingu tym odrzucono rezolucję zalecającą środki pojedawcze względem rokoszan i potępiającą postępowanie prezydenta. Ciało prawodawcze stanu Ohio przyjęło rezolucję domagającą się głosowania powszechnego. Republikanie odnieśli zwycięstwo na wyborach w Rhode-Island do ciała prawodawczego tego stanu. (B. R.)

* (Haiti). *Times* z 15-go b. m. donosi, że generał Nissage został obrany jednogłośnie prezydentem republiki Haiti. Eks-prezydent Geffrard zamieszkał w Torrington-House, w okolicach Kingstona na wyspie Jamaice.

Anglja.

* (Fenienizm). Chociaż powstanie od dwóch miesięcy zostało przytłumione, Irlandja nie jest jeszcze tak uspokojoną, jakby to sądzić mogli ci, którzy nieczytają korespondencji z Dublinu i Corku ogłaszanych przez dzienniki londyńskie. Prawda, że na całym terytorjum bratniej wyspy, nie odbywają się już aresztowania na setki ludzi, ale nie przejdzie dzień, w którymby nie aresztowano pięć lub sześć osób oskarżonych o fenienizm. W ostatnich nawet czasach policja angielska uwięziła kilka kobiet, podejrzanych o branie czynnego udziału w powstaniu. Podczas gdy w Dublinie zasiada sąd wojenny dla sądzienia więźniów, w okolicach miasta ujęto tymczasem kilku młodzieńców, którzy w pierwszych dniach powstania odbywali ćwiczenia z bronią palną i marsze wojskowe. Ale najwięcej godną uwagi jest ucieczka naczelnika albo tak zwanego *centre* fenienów Kirwina, zamkniętego w szpitalu z powodu odniesionej bardzo ciężkiej rany w kolano i strzeżonego przez dwóch gwardzistów. Kirwinowi udało się uciec prawie w taki sam sposób, jak przed rokiem przeszedł sławnemu Stephensowi uwięzionemu w Richmond Bridewell. W dziesięć minut po ucieczce Kirwina cała policja angielska była w ruchu dla ujęcia tego chromego więźnia, ale nie udało jej się jeszcze ująć go. (La Patr.)

Austria.

* (Kwestja luksemburska). *Die Presse* donosi pod datą 16-go b. m.: „W sferach dyplomatycznych uważane jest za niezawodne, że kwestja luksemburska nie wyszła jeszcze dotąd po za okres tak zwanej wymiany myśli. Jakkolwiek telegraf pracuje w tym względzie czynnie i szybko, pomimo to kwestja ta nie zdaje się jeszcze być dojrzałą do właściwych układów dyplomatycznych, gdyż nie osiągnięto jeszcze sformułowania jej. W sferach atoli dobrze zwykle poinformowanych zapewniają, że wymiana myśli odbywa się nadzwyczaj szybko, i że sposób w jaki to dokonywa się, upoważnia do niezawodnej prawie nadziei, że powiedzie się pokojowe rozwiązanie tej kwestji.”

* (Dziennik *Politik*). Rząd austriacki kazał wypuścić na wolność uwięzionego redaktora dziennika *Politik*, p. Kaspar'a, albowiem przewodcy stronnictwa czeskiego, pp. Palacky i Rieger, zawiadomili przez telegraf ministra sprawiedliwości, że wzburzenie umysłów z powodu aresztowania p. Kaspar'a doszło do takiego stopnia, iż obawiać się należy groźnych scen. (Nordd. A. Z.)

Francja.

* (Zaprzeczenie). *La France* pisze pod datą 16-go b. m.: „Niektóre dzienniki doniosły, że oficerowie francuzcy zostali złapani w Moguncji i Landau na uczynku zdejmowania planów tych twierdz, oraz że aresztowani zostali w Thionville oficerowie pruscy ujęci na takimże uczynku. Jesteśmy w możności oświadczenia, że wiadomości te, tak z jednej jak i z drugiej strony, są fałszywe.”

* (Wielkie księstwo luksemburskie). *La France* pisze pod datą 16-go b. m.: „Z liczby pogłosek szerzonych od dwóch czy trzech dni w kwestji luksemburskiej, ani jedna nie jest opartą na fakcie poważnym. Tak jak poprzednio donieśliśmy, prowa-

dziane są w dalszym ciągu układy przez mocarstwa neutralne, w celu obmyślenia rozwiązania sprzyjającego porozumieniu. Łatwo zrozumieć, że dopóki układy nie zostaną doprowadzone do końca, nie mogą one być komunikowane publiczności. W każdym razie nie mogą one wywoływać przewidywań ani pesymistowskich, ani optymistowskich". — Dalej toż pismo podaje w tejże kwestji następującą wiadomość: „Dowiedujemy się ze źródła wiarogodnego, że Austria, Anglja i Rosja uznają jednoznacznie, że gwarancja zawarowana traktatami z r. 1839, nie może mieć takiego zastosowania, o jakie Prusy dopominają się dla utrzymania nadal swej okupacji w twierdzy luksemburskiej. Trzy wielkie mocarstwa są również jednoznaczne pod względem zaprzeczania dworowi berlińskiemu wszelkiego prawa mieszania się do spraw wielkiego księstwa, prawo swobodnego rozporządzania którem, na skutek rozwiązania związku niemieckiego, należy bezspornie do króla holenderskiego, pod jedynym warunkiem porozumienia się z linją kollateralną, na korzyść której porządek dziedziczenia został potwierdzony artykułem 71 traktatu ostatecznego wiedeńskiego. Sposób wyraźny i dokładny, w jaki gabinety wyż wzmiankowane sformułowały swe zdanie, nie mógł nie wywrzeć w Berlinie wielkiego wrażenia; dowiadujemy się rzeczywiście, że gabinet pruski przemawia obecnie w duchu bardziej pojednawczym. Przyczynia się to wielce do polepszenia sytuacji, pozwalając mocarstwom poręczającym dołożyć z powodzenia usiłowań dla osiągnięcia kompromisu zaszczytnego pomiędzy Francją i Prusami."

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 15 kwietnia.* Ciało prawodawcze na dzisiejszem posiedzeniu przyjęło w całości prawo o przymusie osobistym, 112 głosami przeciwko 97. Projekt co do wynagrodzenia Lammartina przyjęto 148 głosami przeciwko 24. (*Cor. H. B.*)

* (Zniesienie muzyki w kawalerji). Minister wojny przesłał do cesarza raport z propozycją, która została zatwierdzoną, zniesienia muzyki we wszystkich pułkach kawalerji i artylerji armji francuskiej. W skutek zatwierdzenia tych środków w każdym oddziale wojsk konnych zniesiono kapele, i te używać będą tylko trębaczy do wydawania sygnałów, jako to: jednego sierżanta trębacza w pułku; jednego trębacza brygadiera, czterech trębaczy i dwóch uczniów w szwadronie; trzech trębaczy i jednego ucznia w baterji konnej artylerji i dwóch trębaczy i jednego ucznia w baterji pieszej artylerji. (*La Patr.*)

Hiszpanja.

* (Nieporozumienia z Anglią). Donoszą z Madrytu, że reklamacje wywołane w skutek mało umiarkowanego postępowania ministra spraw zagranicznych jenerała Calonge, w zatargach z Anglią, otrzymały pomyślny skutek; p. Calonge zapatruje się teraz na sprawę tę z właściwego jej stanowiska, i okazuje się skłonniejszym do pojednania. Ukazanie się eskadry angielskiej przyczyniło się bezwątpienia do tego zwrotu rzeczy, jako też i do zmiany opinii publicznej względem Anglii. W sferach najbardziej przed kilku dniami wojowniczych, mówią teraz o pokoju; przemówiono nawet za przymierzem. Najprawdopodobniejszym rezultatem tego zwrotu, będzie jak pisze korespondent, wycofanie się p. Calonge z gabinetu i zastąpienie go przez margrabiego Miraflores. (*Nord.*)

Portugalia.

* (Podróż ich królewskich mości). Piszą z Lizbony, że król portugalski, królowa i infant don August książę Koimbrę, w towarzystwie swojego orszaku opuszczają stolicę dnia 25 kwietnia. Ich królewskie moście i infant przepędzą dwa albo trzy dni na dworze madryckim i udadzą się potem do Paryża, gdzie wysiądą w hotelu bristolskim. Wice-hrabia de Paiva poseł portugalski i cały skład ambasady udadzą się do Andaye na spotkanie ich królewskich mości. (*La Patr.*)

Prusy.

* (Zamknięcie parlamentu północno-niemieckiego). *Berlin, 17 kwietnia.* Dziś w południe miało miejsce w białej sali zamku królewskiego zamknięcie posiedzeń parlamentu północno-niemieckiego. Członkowie tego ostatniego zgromadzili się licznie na tę uroczystość. Członkowie frakcji konserwatywnych, środk i liberalni - narodowi zgłosili się prawie wszyscy, z lewego krańca przybyli tylko deputowani dr. Becker i Schrapf, z ultramontanów zaś nie było nikogo. Zgromadzenie było nadzwyczaj świetne i członkowie prowadzili pomiędzy sobą bardzo ożywione dyskusje. Obok członków parlamentu, znajdowało się także w sali wielu urzędników dworu królewskiego. O godzinie 12 min. 20. członkowie parlamentu utworzyli przed tronem wielkie półkole. Mając na swem czele prezesa komisarzy związkowych, hr. Bismarck - Schönhausen (w mundurze kirysjer-

skim), weszli do sali długimi szeregami i w świetnych uniformach, obecni tu komisarze rządów związkowych i uszykowali się po lewej stronie tronu. Po przywitaniu członków parlamentu przez komisarzy związkowych, prezes ministrów hr. Bismarck udał się do przyległych apartamentów dla zawiadomienia króla, że parlament zgromadził się. Król wszedł do sali o g. 12 min. 25; za jego królewską mością postępowali książę następca tronu pruskiego, oraz książęta Karol, Fryderyk-Karol, Albrecht, Albrecht syn, Adalbert i Jerzy, tudzież jenerałowie. Przy wejściu jego królewskiej mości do sali, prezes parlamentu północno-niemieckiego Dr. Simson wydał na cześć króla trzykrotny okrzyk w następujących wyrazach: „Jego królewska mość król pruski, opiekun związku północno-niemieckiego, niech żyje! i jeszcze niech żyje! i po raz trzeci niech żyje!" Okrzyk ten powtórzony został z zapalem przez całe zgromadzenie. Król, nakrywając głowę hełmem, wziął z rąk prezesa ministrów hr. Bismarcka mowę tronową i odczytał ją głosem silnym i daleko rozchodzącym się. W mowie tronowej powiedziano między innemi: „Dostojni, szlachetni i szanowni panowie parlamentu związku północno-niemieckiego! Z uczuciem prawdziwego zadowolenia widzę was znowu na około mnie zgromadzonych po ukończeniu waszej ważnej działalności. Nadzieje, które wynurzyłem niedawno z tego miejsca w imieniu rządów związkowych, zostały przy waszej pomocy urzeczywistnione. Pojęliście z powagą patriotyczną wasze wielkie zadanie i mieliście na celu wspólne cele. Powiodło się nam przeto ugruntować na trwałych podstawach dzieło ustawy, którego dalszy rozwój powinniśmy pozostawić z ufnością przyszłości... My wszyscy, którzyśmy spóldziałali w przyjsciu do skutku dzieła narodowego, tak rządy związkowe jak i reprezentacja ludowa, przynieśliśmy chętnie w ofierze nasze przekonania, nasze życzenia; uczyniliśmy to w przekonaniu, że ofiary te poniesione zostały dla Niemiec i że nasze zjednoczenie warte było takowych. W tych wzajemnych ustępstwach, w usunięciu i przewyciężeniu sprzeczności, leży jednocześnie rękojmią dalszego, obfitego w owoce rozwoju związku, z ukończeniem którego, zbliży się urzeczywistnienie nadziei, które są wspólne i nam i naszym braciom w Niemczech południowych... Całe Niemcy, tak rządy ich jak i lud, zgadzają się pod tym względem, że odzyskana potęga narodowa powinna mieć przede wszystkim doniosłość pod względem zabezpieczenia dobrodziejstw pokoju...". Po przeczytaniu mowy tronowej, prezes komisarzy związkowych hr. Bismarck oświadczył: „W imieniu wysokich rządów związkowych oznajmiam z polecenia jego królewskiej mości króla pruskiego, że parlament związku północno-niemieckiego zostaje zamknięty." Król odkrył znowu głowę, pokłonił się uprzejmie na wszystkie strony i opuścił salę w towarzystwie książąt królewskich, podczas gdy komisarz związkowy, królewsko-saski minister stanu Friesen, wydał na cześć jego królewskiej mości następujący okrzyk: „Najjaśniejszy król Wilhelm pruski niech żyje! niech żyje! i jeszcze niech żyje!" Zgromadzenie powtórzyło z zapalem ten okrzyk. (*Nordd. A. Z.*)

* (Ustawa związkowa). *Nordd. A. Z.* pisze pod datą 17go b. m.: „Dzieło, które zaprzętało parlament północno-niemiecki w ciągu sześciu tygodni, zostało doprowadzone szczęśliwie do końca. Projekt ustawy dla nowego związku został przyjęty w całości 230 głosami przeciw 53, a zatem większością przeszło czterech piątych części. Rząd mógł już wprowadzić, w ciągu ostatnich kilku dni, mieć prawie z pewnością nadzieję pomyślnego rezultatu obrad, lecz nie spodziewał się zapewne tak ogromnej większości. Słusznie przeto mógł prezes Simson oświadczyć po tym rezultacie, że każdy w parlamencie pojmie wysoką doniosłość dzisiejszej uchwały, gdy w sprzeczności z uchwałami ostatecznymi poprzednich tego rodzaju zgromadzeń, niniejsza uchwała rokuje pewność powodzenia zatwierdzonego przez nią dzieła, wszystkie bowiem uczestniczące w tem czynniki są już w tym względzie zgodne pomiędzy sobą."

* (Sprawa luksemburska.) Czytamy w *Nordd. A. Z.* z 18-go b. m.: „Co się tyczy kwestji luksemburskiej, możemy zapewnić na zasadzie niezawodnych wiadomości, że wszystko, cokolwiek rozmaite pisma szerzą w przedmiocie oświadczeń dyplomatycznych Prus lub Francji w sprawie luksemburskiej, jest całkiem bezzasadne. W ostatnich czasach nie miały miejsca żadne objaśnienia dyplomatyczne w tej kwestji. Co do tej sprawy panuje zupełna cisza. Ztąd okazuje się, że wiadomość o nastąpieniu już układowi jest również fałszywa."

* (Zaprzeczenie). *Berlin, 15 kwietnia. N. Preus. Z.* w dzisiejszym numerze wieczornym powiada: „Jesteśmy upoważnieni przez ambasadę hiszpańską do zaprzeczenia wiadomości ogłoszonej przez nas

samych w korespondencji z Paryża, co do postawy jakaby miała przybrać Hiszpanja, na przypadek zerwania stosunków pomiędzy Prusami i Francją."

Turcja.

* (Kwestja wschodnia.) Podczas gdy *Patrie* przypisuje misji Omera-paszy znaczenie pokojowe, natura takowej jest charakterystyczną pod tym bezspornie względem, że serdar zabrał z sobą posiłki i pieniądze dla energicznego prowadzenia w dalszym ciągu walki. Okoliczność ta nadaje wysoki stopień wiarygodności podanej przez *Levant Herald'a* wiadomości, że Fuad-pasza miał oświadczyć, iż jedynie druga klęska nawaryńska zdolna byłaby zniewolić Portę do ewakuacji Kandji. Niebezpieczeństwo obecnej sytuacji zwiększa się w wysokim stopniu z powodu wzmagającego się coraz bardziej rozdrażnienia mużłmanów i trudnych do zrozumienia nadużyć, z jakimi władze tureckie usiłują wyprowadzić ludność chrześcijańską z cierpliwości. W ostatnich czasach, maronici na Libanie zostali mocno oburzeni rozporządzeniem gubernatora Dauda-paszy, ażeby dobra niepełnoletnich sierot oddane zostały pod administrację rządu. Maronici, obeznani należycie z charakterem administracji tureckiej, upatrują w tem rozporządzeniu osłonięty zamiar rabunku i uzbrajają się dla stawienia oporu temu nowemu środkowi. Turcja przeto podobna jest do srożącego się wulkanu, i z tego powodu nie należy oddawać się przedwczesnej spokojności co do losu Turcji. (*Nordd. A. Z.*)

* (Zmiany. — Omer-pasza). *Konstantynopol, 10 kwietnia.* Mustafa-Kirytli-pasza jest w niełasce i nie był przyjęty przez sułtana od czasu swego powrotu z wyspy Kandji. Nie wychodzi on ze swego mieszkania. Spodziewają się mianowania Fuada-paszy wielkim wezyrem i odwołania księcia Mustafy-Fazila. Sułtan powiedział do Omera-paszy posyłając go na wyspę Kandję: „Nie opuszczaj wyspy przed przywróceniem na niej pokoju, poczem posłę cię do Tessalii i Epiru." Sułtan okazuje wielką energję, redyfy coraz przybywają. (*Mem. dipl.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 11 kwietnia ().*

Margrabi de Moustier. — Katolicy i wolni mularze. — Kwestja luksemburska.

Mowa margr. de Moustier nikogo nie uspokoiła i nie nie wyjaśniła. Król niderlandzki uznawał sumę proponowaną przez Francję, a wynoszącą po 500 fr. na każdego mieszkańca Luksemburga, za niedostateczną; zwrócił się do gabinetu pruskiego, który odpowiedział, że Holandia może rozporządzać Luksemburgiem tylko pod własną odpowiedzialnością. Ponieważ Limburg przyznany został przez Prusy za prowincję niderlandzką, to z Luksemburga zrobiono by spekulację; ale jak? Traktat z 1839 r. określa stosunki Luksemburga do Niemiec; lecz Związku niemieckiego niema, i według mnie, niema kogo wynagradzać; ponieważ prusaków w Luksemburgu jest więcej, niż żołnierzy holenderskich, zatem klucz twierdzy jest w ręku Bismarcka. Tymczasem uzbrojenie wojska francuskiego zaledwie będzie ukończono w lutym roku przyszłego

Dwie władze rządzą Francją i całym światem: duchowieństwo i wolni mularze. Jakkolwiek Napoleon broni się duchowieństwu, wszelako jest przekonany, że upadek papieża pociągnie za sobą upadek nie jednego tronu, i gdyby jeszcze raz przytrafiło się co papieżowi, znow posłałby wojska do Rzymu. Nie jestem wolnym mularzem i niemam dokładnego pojęcia o wpływie tej sekty, ale zapewniam mnie, że nie ustępuje jezuitom w potęgę i że ma na celu tylko dobro. Łoże nie przeszkodziło upadkowi Ludwika Filipa, chociaż zajmował zaszczytne miejsce na Wielkim Wschodzie.

Zgon hrabiego Ligny-Luxemburg w Petersburgu, sprawia i tu zajęcie z powodu kwestji luksemburskich. Mówię kwestji, dla tego, że oprócz wielkiego księstwa istnieje i ogród luksemburski, którego sprzedaż w żadnym razie nie posłuży na wypłatę dla Niderlandów. Dwaj marszałkowie Luxembourg nie byli Ligny, a Montmorency-Luxembourg; potomkowie tych ostatnich dotąd posiadają we Francji znaczne majątki.

Paryż, 13 kwietnia.

Kasztan tujleryjski. — Francuzka dyplomacja. — Bogactwo i zbytki. — Obrazy Ingres.

Wiest usprawiedliwia swą nazwę żeńskiego rodzaju przez przesady. Paryżki jej korespondent pisze, że kasztan tujleryjski, który rozkwita 20 marca, w tym roku nie rozkwitł, w czem widzi znak, że pałacowi, dynastji zagraża niebezpieczeństwo. Pierwszy raz rozkwitł w roku urodzenia obecnego cesarza.

(*) Ta i następna korespondencja wzięte są z *Warsz. Dniem.*

3% Papiery (Consols)	98 3/4
----------------------------	--------

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 2219) Dyrekcja Dróg Żelaznych
Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Zawiadamia, że pozostawione w czasie od 1 stycznia do dnia 1 kwietnia r. b. w powozach i na stacjach dróg żelaznych rozmaite przedmioty, odebrane być mogą za udowodnieniem własności od zawiadowcy stacji głównej w Warszawie.

Wykaz tych przedmiotów przejrzany być może każdorazowo w zwykłych godzinach biurowych u zawiadowców stacji Warszawa, Skierniewice, Piotrków, Częstochowa, Sosnowiec, Granica, Łowicz, Kutno, Włocławek i Aleksandrów.

Z przedmiotami do dnia 1 października r. b. nie odebranymi, postąpieniem będzie stosownie do przepisów dróg żelaznych.

Warszawa d. 31 Marca (12 Kwiet.) 1867 r.
Dyrekcja

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 2242) Rejent Kancelarii Ziemiańskiej
w Siedlcu.

Z powodu następującej śmierci:

1. Ludwika z Paliszewskich Wilkońskiej współwłaścicielki ostrzeżenia dla sumy rsr. 2,984 kop. 92 z większej sumy rs. 5,001 kop. 21 1/2 pochodzącej, na sumie rs. 536 kop. 96 1/2 sposobem ostrzeżenia na dobrach Parysów w Okręgu Garwolińskim położonych, zabezpieczonej

2. Tomasza Flejcherowskiego współwłaściciela sumy rs. 300 na dobrach Mszanna w Okręgu Łosickim położonych, zabezpieczonej.

3. Aleksandra Oleńskiego właściciela dóbr Matysy w Okręgu Łukowskim położonych.

4. Gerwazego Leona Morawskiego współwłaściciela sumy rs. 7,500 na dobrach Kujały w Okręgu Żelechowskiego, oraz współwłaściciela sumy rs. 12,000 z większej sumy rs. 24,000 pochodzącej, i rs. 3,000 na dobrach Jarnice w Okręgu Węrowskim położonych, zabezpieczonej.

5. Tekli z Kobylińskich Zanożyńskiej właścicielki sumy rubli srebrem 1,500, na dobrach Kłoczew w Okręgu Żelechowskiego, rs. 450 na nieruchomości w mieście Siedlcu Nr. hyp. 304 oznaczonej, i rs. 4,800 na dobrach Kowiesy, i Bielany Jarosławy w Okręgu Węrowskim położonych, zabezpieczonej.

Otworzyli się spadki, do uregulowania których termin na dzień 9 (21) października 1867 r. w Kancelarii mej w Siedlcu wyznaczonym został.

Siedlce d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r.
Bronisław Wronski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 2086). Komisja Rządowa Przychodów
i Skarbu.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 27 kwietnia (9 Maja) r. b. o godzinie 12-iej w południe, w pałacu rządowym przy ulicy Rymskiej, pod Nr. 741, w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa z lasów rządowych leśnictwa Zakroczyńskiego Gubernji Płockiej w bliskości rzeki Narwi położonych, a mianowicie z cięć obrobów: Brody lit. G. okr. III Nr. 18. Kikoly lit. H. okr. I, Nr. 8. Kolonia lit. J. okr. IV, Nr. 22 i obrobów Budy lit. K. okr. I. Nr. 6, poczynając od sumy rs. 2,993 kop. 18.

Kto najwyżej nad szacunek postąpi, utrzyma się przy kupnie.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do Kasy Głównej Warszawskiej lub Banku Polskiego na wadium w gotywnie Listach Zastawnych, albo Likwidacyjnych lub innych procentowych papierach skarbowych z właściwymi kuponami rs. 299 wyrażnie rubli srebrem dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć i w dowód tego kwit kasy na wniesienie tej sumy w biurze Komisji Rządowej złożyć przed godziną 12-tą w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży: przejrzane być mogą: w Warszawie w Biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Rządzie Gubernjalnym Płockim oraz w Urzędzie Leśnym Zakroczymskim.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzyć; później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, o jakikolwiek ubytek od daty oszacowania onego, przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną, w termi-

nach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Warszawa d. 3 (15) Marca 1867 r.

Dyrektor Wydziału,
Rzeczywisty Rada Stanu. Dąbrowski.
Naczelnik Sekcji, Wojązun.

(N. D. 2047) Dyrekcja Rządowa Teatrów
i Widowisk w Królestwie.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w gmachu teatralnym w dniu 24 kwietnia (6 Maja) r. b. oraz następnych, z wyjątkiem niedziel i dni uroczystych, sprzedawane będą przez publiczną licytację in plus, różne przedmioty teatralne z użycia wyszłe, a mianowicie: garderoba kostjumowa męska i damska z rozmaitych materiałów, meble, żyrandole, kandelabry brązowe, kinkety, narzędzia ogniowe, liny, sznury i t. p., za gotowe pieniądze, zaraz po przybyciu uiszczając się mające.

Licytacja odbywać się będzie każdego dnia od godziny 10 rano do 2 po południu.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwiet.) 1867 r.
p. o. Prezesa,
Generał-Major Hauke.
za Dyrektora Teatrów Gwoźdecki.

(N. D. 1846). Zarząd Powiatu
Konińskiego.

Ponieważ wyznaczona na dzień 16 (28) b. m. licytacja in minus przez opieczetowane uclakacje poczynając od sumy rs. 1,448 kop. 6 1/2 kosztorysem oznaczonej, na entr-przyję wykonania niektórych robót melioracyjnych w mieście Koniń, jako to: przebrukowanie ulicy Wodnej, Piwniej i Wąskiej, postawienie mostków rynsztokowych i barjer, budowy kanału krytego w ulicy Długiej, oraz pobudowania dwóch nowych i reperatury jednej starej studni, dla braku konkurentów nie przyszła do skutku, przeto podaje do powszechnej wiadomości iż w dniu 20 kwietnia (2 Maja) r. b. o godzinie 3 po południu na powyższą entrepryzę odbywać się będzie w Biurze Powiatowym, przez opieczetowane deklaracje od tej samej sumy powrotna in minus licytacja, do której deklaracje składane być mają według wzoru poniżej domieszczonego, pisane czytelnie bez poprawek a liczb literami oznaczone. Nadto dołączyć do tejże deklaracji należy kwit Kasy Skarbowej lub miejskiej na złożone wadium w sumie rs. 145 oraz świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy udowadniające iż deklarant posiada odpowiedni majątek i jako pełnoletni do działań prawnych jest zdolny.

Deklaracje z poprawkami i nie podług wzoru spisane lub bez świadectwa i po terminie nadane nie będą.

Warunki licytacji i kosztorys przejrzeć można w Biurze Powiatu w godzinach służbowych.

Konia d. 17 (29) Marca 1867 r.

Naczelnik Powiatu.

Major Kryżycki.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Zarządu powiatu Konińskiego z dnia 17 (29) Marca r. b. Nr. 2668 podaje niniejszą deklarację, iż obowiązuję się dokonać przebrukowania w mieście Koniń ulic: Wodnej, Piwniej i Wąskiej, postawienia mostków rynsztokowych barjer, kanału krytego, oraz budowy dwóch nowych i reperatury jednej starej studni, podług kosztorysu przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych zatwierdzonego, za sumę rs. kop. (tu wypisać sumę literami bez poprawek) poddając się wszelkim zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zawartym, a które dobrze mi są znane, świadectwo kwalifikacyjne wydane przez N. i kwit Kasy N. na złożone wadium w ilości rs. 145 dołączam i takowe w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadanie do N. na mój koszt pocztą upraszam) stałe moje mieszkanie w N. pisałem w N. dnia miesiąca i roku N.

(podpisać imię i nazwisko).

(N. D. 2144). Naczelnik Powiatu
Radymińskiego.

Podaje do publicznej wiadomości, grunta należące do probostwa w Radyminie od d. 1 stycznia 1866 r. na Skarb przeszłe zawierające przestrzeni mórg nowopolskich 157, przet. 104 wypuszczone zostają w dwuletnią dzierżawę czyli od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r. do tegoż dnia i miesiąca 1869 roku a to w drodze publicznej głośnej in plus licytacji w d. 19 kwietnia (1 Maja) r. b. o godzinie 11-iej z rana w biurze Naczelnika Powiatu Radymińskiego w mieście Radyminie od sumy rocznej rs. 300 rozpocząć się mającej.

Przystępujący do licytacji winien złożyć wadium w kwocie rs. 150, które nieutrzymującemu się zaraz powrócone zostanie a przez utrzymującego się przy dzierżawie pluslicytanta w chwili ukończenia się licytacji ma być do kompletowania do wysokości półrocznej ceny dzierżawnej z licytacji osiągniętej i takowe natychmiast do depozytu kasy okręgowej Mińskiej kosztom utrzymującego się przesłane, a nadesłany przez tę kasę kwit interesentowi doręczony zostanie.

Warunki licytacyjne znajdują się w biurze Powiatu, które w godzinach służbowych to jest od 9 z rana do 2 po południu przejrzane być mogą.

Radimin, d. 29 Marca (10 Kwiet.) 1867 r.

Pomocnik Wydziału Administracyjnego,
Kolegjalny Asesor, Koboska.

(N. D. 1810). Magistrat Miasta Przasnysza.

Podaje do powszechnej wiadomości że w dniu 18 (30) kwietnia r. b. o godzinie 10 z rana w Kancelarii Magistratu tutejszego odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie domów i placów pustych w mieście Przasnysza egzystujących po Duchowieństwie Swieckim na Skarb zajętych, na lat trzy 1867/70 to jest od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r. do końca Czerwca 1870 r., a mianowicie:

1. Doma pod N. 286 od sumy rocznej dzierżawy rs. 9.

2. Domu pod N. 288 od sumy rocznej dzierżawy rs. 30 k. 90.

3. Dom pod Nr. 284 od sumy rocznej dzierżawy rs. 30.

4. Dom pod N. 282 od sumy rocznej dzierżawy rs. 75.

5. Placu pustego przy ulicy Ś-Duskiej wraz z łączką jez. przy tymże znajduje się od sumy rocznej dzierżawy rs. 3 k. 50.

6. Placu pustego przy tejże ulicy na przeciw Kościoła położonego od sumy rocznej dzierżawy rs. 2.

Najacy przeto chcą zadzierżawienia wszystkich powyżej opisanych Domów i placów w ogólności lub każdego z nich oddzielnie może się zgłosić w czasie i miejscu powyżej oznaczonym.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzania w Magistracie tutejszym w każdym czasie.

Przasnysz d. 11 (23) Marca 1867 r.

Burmistrz, Jakolis.

(N. D. 2177). Magistratъ Города
Петрокова.

Объявлять во все общице съвѣдѣніе, что какъ торги на ниже упомянутые статьи не состоялись, то на основаніи предписанія Петровскаго Губернскаго Правленія отъ 24 Марта (6 Апрѣля) с. г. за 4643, вновь производятся будутъ въ Петровскомъ Городовомъ Магистратѣ 19 Апрѣля (1 Мая) с. г. съ 10 часовъ утра въ сокращенномъ срокѣ торги, а именно:

1. На отдачу въ подрядъ очистки площадей и улицъ въ городѣ Петроковѣ (in minus) отъ вторично увеличенной годичной суммы 800 руб. сер.

2. На дачу въ аренду дохода отъ Магистратскихъ мѣръ и въсовъ (in plus) отъ вторично уменьшенной суммы годичной 75 руб. сер. срокомъ на три года то есть съ 1 (13) Января 1867 года по 1 (13) Января 1870 г.

Желающіе приступить къ торгамъ должны представить залогъ (vadium) равный 1/3 части изчисленнаго дохода съ каждой упомянутой статьи.

Подробныя условія на отдачу означенныхъ статей, могутъ быть разсмотрѣны въ мѣстномъ Магистратѣ ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Podaje do publicznej wiadomości, że z powodu niedojścia do skutku licytacji i na zasadzie rozporządzenia Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z d. 24 Marcu (5 Kwietnia) r. b. Nr. 4643, odbędzie się w biurze Magistratu miasta Petrokova w d. 19 Kwietnia (1 Maja) r. b. o godzinie 10 z rana jak terminie skróconym licytacja głośna:

1. Na entrepryzę wywozu nieczystości z ulic miasta Petrokova in minus od sumy drugiej raz podwyższonej rs. 800 rocznego wynagrodzenia.

2. Na dzierżawę dochodu z miar i wag in plus od sumy drugiej raz zmniejszonej rs. 75 rocznej dzierżawy, a to na lat trzy od 1 (13) stycznia 1867 r. do dnia 1 (13) stycznia 1870 r.

Warunki licytacyjne na powyższe licytacje mogą być przejrzane w każdym czasie w miejscowym Magistracie za wyłączeniem świąt i dni galowych.

Петроковъ Марта 27 (Апрѣля 8) 1867 г.

Президентъ, Моравскій.

(N. D. 2036) Rada Szczęgółowa Opiekunów
Szpitala Dzieciątka Jezus.

Podaje do wiadomości, że w dniu 18 (30) kwietnia r. b. o godzinie 11 z rana w Kancelarii Szpitala Dzieciątka Jezus, odbędzie się licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na dostawę do końca roku 1867 drylizsch, flaneli, musliu, merynosu, płótna deseniowego, perkalu kolorowego, kaszy perłowej sliwiek suszonych, piwa dubeltowego i szlachckiego, drożdży piwnych i funtowych, świec stearynowych, mydła twardego, ewsa. Ilość powyższych dostaw, tudzież ceny od jakich li-

cytacja rozpocznie się, niemniej wysokość wadów do każdej dostawy i wzór do deklaracji zamieszczone są w warunkach licytacyjnych, które każdorazownie z wyjątkiem świąt w kancelarii Szpitalnej przejrzane być mogą.

Warszawa d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1867 r.

Opiekun Prezydujący,
w z. Rada Dworu, Głębocki.

(N. D. 2087). Urząd Leśny Przasnysza.

Podaje do wiadomości, że z mocy zarządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 2 (14) Marca r. b. Nr. 54473/19964 Urząd Leśny wystawia na sprzedaż przez publiczną in plus licytację drzewo z cięć w obrobach a mianowicie:

Lipa lit. A. okr. I Nr. 8 poczynając od sumy rs. 47 k. 11.

Lipa lit. A. okr. I Nr. 9 dział I poczynając od sumy rs. 92 k. 77.

Lipa lit. A. okr. I Nr. 9 dział II poczynając od sumy rs. 58 k. 64.

Lipa lit. A. okr. I Nr. 9 dział III poczynając od sumy rs. 96 k. 38.

Przejmy lit. B. okr. I Nr. 13 poczynając od sumy rs. 150 k. 60.

Przejmy lit. B. okr. I Nr. 14 dział I poczynając od sumy rs. 267 k. 73.

Przejmy lit. B. okr. I Nr. 14 dział II poczynając od sumy rs. 113 k. 80.

Wółka lit. C. okr. II Nr. 7, 8 i 9 poczynając od sumy rs. 127 k. 94.

Wółka lit. C. okr. I Nr. 12 poczynając od sumy rs. 177 k. 69.

Jednorozce lit. D. okr. I Nr. 8 poczynając od sumy rs. 202 k. 71.

Jednorozce lit. D. okr. I Nr. 9 poczynając od sumy rs. 176 k. 50.

Jednorozce lit. D. okr. I Nr. 10 dział I poczynając od sumy rs. 130 k. 91.

Jednorozce lit. D. okr. I Nr. 10 dział II poczynając od sumy rs. 84 k. 19.

Połon lit. E. okr. I Nr. 4 dział I poczynając od sumy rs. 47 k. 86.

Połon lit. E. okr. I Nr. 4 dział II poczynając od sumy rs. 36 k. 3.

Piskożeniec lit. J. N. 4 poczynając od sumy rs. 15 k. 59.

Piskożeniec lit. J. N. 5 poczynając od sumy rs. 51 k. 94.

Gutowo lit. L. okr. I Nr. 8 poczynając od sumy rs. 9 k. 63.

Gutowo lit. L. okr. I Nr. 9 poczynając od sumy rs. 16 k. 1.

Gutowo lit. L. okr. I Nr. 10 poczynając od sumy rs. 29 k. 69.

Gutowo lit. L. okr. I Nr. 11 poczynając od sumy rs. 29 k. 65.

Gutowo lit. L. okr. I Nr. 12 poczynając od sumy rs. 65 k. 82.

Gutowo lit. L. okr. I Nr. 13 poczynając od sumy rs. 24 k. 9.

Soborki lit. M. okr. I Nr. 13 dział I poczynając od sumy rs. 356 k. 62.

Soborki lit. M. okr. I Nr. 14 dział II poczynając od sumy rs. 442 k. 94.

Soborki lit. M. okr. I Nr. 14 dział III poczynając od sumy rs. 244 k. 98.

Zimna woda lit. N. okr. I Nr. 3 poczynając od sumy rs. 110 k. 77.

Parciaki lit. P. okr. I Nr. 14 dział I poczynając od sumy rs. 70 k. 54.

Parciaki lit. P. okr. I Nr. 14 dział II poczynając od sumy rs. 91 k. 38.

Porcień lit. R. okr. I kocioł N. 1 poczynając od sumy rs. 89 k. 26.

Zelazna lit. S. oddział Przejma N. 3 poczynając od sumy rs. 4 k. 40.

Srebrnik lit. T. działek N. 1 poczynając od sumy rs. 92 k. 23.

Zas lit. U. okr. I Balanka N. 7 poczynając od sumy rs. 33 k. 9.

Zas lit. T. okr. I Balanka N. 8 poczynając od sumy rs. 12 k. 94.

Jarzynny-Kierz lit. X. okr. I Nr. 1 poczynając od sumy rs. 146 k. 68.

Jarzynny-Kierz lit. X. okr. I Nr. 2 poczynając od sumy rs. 112 k. 32.

Jarzynny-Kierz lit. X. okr. I Nr. 3 poczynając od sumy rs. 84 k. 77.

Lipowiec lit. Y. okr. II Nr. 2 dział I poczynając od sumy rs. 141 k. 90 1/2.

Lipowiec lit. Y. okr. II Nr. 2 dział II poczynając od sumy rs. 265 k. 91.

Lipowiec lit. Y. okr. II Nr. 2 dział III poczynając od sumy rs. 412 k. 92 1/2.

Mławka lit. Z. okr. I Ruda N. 1 dział I poczynając od sumy rs. 20 k. 38.

Mławka lit. Z. okr. I Ruda N. 1 dział II poczynając od sumy rs. 24 k. 31.

Mławka lit. Z. okr. I Ruda N. 1 dział III poczynając od sumy rs. 21 k. 86.

Mławka lit. Z. okr. I Ruda N. 1 dział VI poczynając od sumy rs. 23 k. 77.

Licytacje odbywać się będą.

Na sprzedaż drzewa z obrobów Lipa, Przyjmy, Wółka, Jednorozce, Połoni w Kancelarii Urzędu Leśnego w Przejmach w Gubernji Płockiej Powiecie Prasnyskim w dniu 24 kwietnia (6 Maja) r. b. o godzinie 10 z rana.

Na sprzedaż drzewa z obrobów Piskorzec, Gutowo, Soborki, Zimna woda w Kancelarii Wójta Gminy Sygniewo w wsi Gąso-

wie Guberji Łomżyńskiej Powiecie Makowskim w dniu 27 Kwietnia (3 Maja) r. b. o godzinie 10 z rana.

Na sprzedaż drzewa z obrębów Parciaki, Porcień, Żelazna, Srebrnik, Łaz. w Kancelarii Wójta Gminy, Jednorozce w wsi Jednorozce Gubernji Płockiej Powiecie Przasnyskim. w dniu 1 (13) Maja r. b. od godziny 10 z rana.

Na sprzedaż drzewa z obrębów Jarzynny-Kierz, Lipowiec, Mławka w Kancelarii Urzędu Leśnego w Przejmach w dniu 5 (17) Maja r. b. od godziny 10 z rana.

Vadium do licytacji stanowić będzie 1/10 części sumy od której licytacja ma być rozpoczęta.

Blizsze warunki tych licytacji każdodziennie oprócz świąt w Biórze Urzędu Leśnego przejrzaże być mogą a zgłaszającym się na grunt dzwono służba Leśna okaże.

Przejmy d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1867 r. Starszy Nadleśniczy, Chrzanowski.

(N. D. 0000)

NADZWYCZAJ WAŻNA WIADOMOŚĆ ZADZIWIAJĄCO TANIEJ WYPRZEDAŻY

Będąc nieograniczonym pełnomocnikiem fnałsławniejszych i najlenszych **fabryk wyrobów lnianych** w Europie, jako: **HOLENDERSKICH, BELGIJSKICH, BRABANCKICH, BILLENFELDZKICH**, i t. d., zmuszony byłem przy obecnej mojej podróży do Mało-Rosji, dla załatwienia rachunków z końcem 1866 roku, z powodu krytycznych czasów kwitować stojące oddawna z nami w stosunkach handlowych najpierwsze domy renomowane, ze stratą 50%. Dla uniknięcia zatem tak okropnych strat, widziałem się zmuszonym cofnąć napowrót do granicy wysłane do Rosji ogromne partie wyrobów lnianych z 1867 r. Chcąc jednak oszczędzić sobie wielkich kosztów, któreby wynikały z odesłania napowrót moich towarów lnianych, postanowiłem sprzedawać je tu na miejscu w Warszawie **o 35% niżej cen fabrycznych**; i dla tego upraszam Szanowną Publiczność warszawską i zamiejscową o zaszczycenie mnie i korzystanie ze sposobności, jaką **nigdy** się nie zdarzy.

CENY STAŁE poniżej wymienione najlepiej będą dowodem dla Szanownych czytelników, o niepraktykowanej taniości moich towarów.

CENY STAŁE bez ustępstwa.

1/2 tuzina dessertowych serwetek kosztuje teraz tylko	—	75	„
1/2 tuzina stołowych serwetek lokieć	1	20	„
1/2 tuzina ręczników czysto lnianych	1	5	„
1 sztuka białego obrusa 2 łokcie	1	10	„
1 sztuka nakrycia „ „ kolorowego.	1	5	„
Cały garnitur nakrycia na 12 osób	8	—	„
1 sztuka czystego płótna domowego	8	—	„
1 sztuka płótna belgijskiego	12	—	„
1 sztuka płótna brabanckiego	14	—	„
1 sztuka płótna holenderskiego	15	—	„
1 sztuka płótna billenfeldzkiego na 14 koszuł męzkich	18	—	„
1/2 sztuki cienkiej weby holenderskiej na 6 koszuł męzkich	12	—	„
1 „ „ „ „ 14 „ „	25	—	„
1 sztuka cienkiego płótna koronnego na 14 „ „	28	—	„

Rs.	kop.	i drożej
—	75	„
1	20	„
1	5	„
1	10	„
1	5	„
8	—	„
8	—	„
12	—	„
14	—	„
15	—	„
18	—	„
12	—	„
25	—	„
28	—	„

Ta nadzwyczaj tania wyprzedaż znajduje się w domu p. Jarmułowicza, na rogu ulic Królewskiej i Marszałkowskiej Nr. 1065 wprost Saskiego Ogrodu. (5316)

(ND. 1098).

MAURYCY NELKEN 1^{ej} GILDJI KUPIEC.

Ponieważ według wszelkiego prawdopodobieństwa, w czasie otwarcia wystawy w Paryżu, kurs monet zagranicznych, z powodu licznych naraz żądań, znakomicie się powiększy; przeto dla osób wybierających się na tę wystawę, byłoby pożądanem korzystać obecnie z niskiego kursu i wcześniej zaopatrzyć się w **wak edytywa** lub **wexle**, przezemnie na pierwszorzędnym domu zagranicznym wystawianym, jak również w różne **monety**, jako to: Franki, Talary, Guldeny Austr., Napoleondory i t. p. z których pięknym asortymentem, mam honor polecić się Szanownej Publiczności w obu moich kantorach:

1. Na Krakowskim-Przedmieściu naprzeciw odwachu.
2. Na Nowym-Swiecie w domu Hr. Stadnickiego.

(15—2304).

(N. D. 2161).

Doktor **Goldsohel**, Ordynator Szpitala Starozakonnych, przeniósł mieszkanie na **róg Nalewek i Franciszkańskiej** do domu W-go **Hocha Mydlarza Nr. 2257 c.** przyjmuje chorych z rana do godz. 10-ej, po południu od godz. 3-ej do 5-ej.

(N. D. 2162). W dohrach **Włodawskich**, położonych w Gubernji Siedleckiej, w Powiecie Włodawskim nad rzeką spławną Bugiem, jest do wydzierżawienia od 1 Lipca 1867 r.:

1. **Ośmnaście folwarków** większych i mniejszych, które dotąd administrowane były na rzecz dziedzica.
 2. **Propinacja wiejska** w całych dohrach, do której należy ośmnaście wsi.
 3. **Wystylarnia**.
- Blizszą wiadomość o tych dzierżawach powziąć można na miejscu w Zarządzie dóbr w Różance, lub w kancelarii Hrabów **Zamojskich** w Warszawie, ulica Rymarska Nr. 471 F. wprost placu Bankowego, codziennie od godziny 9 z rana do 4 po południu. (2—1975).

(N. D. 2163).

W dniu 5 Lutego otwartą została przy ulicy Granicznej pod Nr. 1078b. na prost Grzybowskiej.

DYSTYLARNIA POD ŁOSOSIEM

pod moją firmą, o czem Szanowną Publiczność mam zaszczyt zawiadomić, nadmienając, iż w składzie moim sprzedaję wszelkiego rodzaju Wódki, Araki. Likieri zagraniczne, po cenach jak można najumiarkowańszych.

(1—5094) **Izydor Goldenring.**

(N. D. 2192)

DYSTRYBUCJA

Cygar, Papierosów i Tytoniów, jako filja Składu Hurtowego **J. ROSENBLUMA** na Warszawę, przeniesioną z pod Nr. 1246 róg Ś-to Krzyżkiej i Nowego-Swiatu, pod Nr. 1253 róg Wareckiej i Nowego Światu, po tej samej linii.

(5160)

(N. D. 2001).

Od wydawcy Dziel Agronomicznych i Technicznych mianowicie:

1. Polskie Stawowe Gospodarstwo **Gawareckiego i Kohna**. rs. 3
2. Praktyczne **Gorzelnictwo Gumbinera**, wydanie drugie. rs. 3 k. 60.
3. Najnowsze i najciekawsze doświadczenia w gorzelnictwie **Böhma**. rs. 1
4. O rolnictwie i ekonomii wiejskiej **Kolmana**. rs. 1 k. 50.
5. Zasady technologii chemicznej, czyli wiadomości o fabrykacji i użytkach ważniejszych produktów, **Rybińskiego**, 1 tom i atlas. rs. 1 k. 20.
6. Przewodnik dla większych i mniejszych plantatorów buraków, p. **B. Handke**. k. 50.
7. Najnowszy i najkorzystniejszy sposób otrzymania drożdży **Gumbinera**. rs. 3.
8. Opis prostego i łatwego sposobu czyszczenia spirytusu. k. 50.
9. Przepis do przyrządzania w 5 minutach każdego upodobanego gatunku wódki. k. 50.
10. Robota rumowego eteru, rumowej esencji i rumu. k. 50.
11. Drób czyli hodowanie ptactwa domowego, **Albina Kohn**. rs. 1 k. 50.
12. Polanin czyli przypomnienie gospodarskie, czerpane z 30 letniego doświadczenia. **Ossuchowskiego**. rs. 1.
13. Zbiór wiadomości z Mechaniki stosowanej dla użytku Inżynierów, Mechaników, Budowniczych oraz wszystkich w ogóle techników, **Morona**. rs. 3.
14. Objawione tajemnice i przepisy rozmaitych doświadczeń użytków w gospodarstwie wiejskiem. k. 75
15. Sztuczne skrapianie łąk czyli nawodnienie ich przemysłowe, **Vorlaendera**. k. 75.
16. Nauka hodowli zwierząt domowych czyli systematycznej poprawności koni, bydła rogatego, owiec, etc., **W. życkiego**. rs. 1 k. 80.
18. Medycyna wyleczająca przez **Leroy**. rs. 2 k. 25.
18. Kucharz polski jaki być powinien, książka podręczna dla ekonomicznostroskliwych gospodyń, p. **Leśniewskę**, 2 wyd. rs. 1 k. 80.

Cena powyższych 18 dzieł wynosząca. rs. 28 k. 15,

znajdująca się na rs. 12, pojedyncze dzieła sprzedają się za połowę wartości. Pomienionych dzieł ośmnaście, przez powszechnie znanych agronomów i techników wypracowanych i u nas wziętość mających, tylko z powodu okoliczności niezwykłych, nabywane być mogą za tak cenę małą.

S. H. Merzbach,
ulica Miodowa Nr. 12.

(N. D. 2118). Są do wypuszczenia w administrację poręczającą od 8-go Jana r. b.

FOLWARKI DONACYJNE,

o których blizszą wiadomość powziąć można w Lublinie w hotelu Saskim u Jana Wołoskiego. (1)

(N. D. 2100). Potrzebny jest **Majątek** od 10 do 20 włók około przestrzeni obejmującej, z inwentarzem lub bez inwentarza. Wiadomość najskrupulatniej pod względem szczegółów zebrana, ma być nadesłana franco pod adresem **Władysława Malhomma** w Warszawie, ulica Koźia Nr. 424 pierwsze piętro dom **Jurkiewicza**, naprost hotelu **Saskiego**. Pośrednictwo trzech osób łącząca się. (3—4—52).

(N. D. 1607). Przypadkowym sposobem zagubione zostały: jeden **dowód Banku** na zastaw kosztowności za Nr. 18,845 w roku 1863 i drugi za Nr. 21,154 w roku 1864 wydany. O czem jednocześnie Bank Polski zawiadomionym został. Znalazca zechce oddać do kantoru Banku, bo po upływie prawem oznaczonego terminu, duplikaty właścicielowi kosztowności wydane będą. (3—3600).

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 2026)

WAŻNA WIADOMOŚĆ Dla Właścicieli Ziemskich i Ogrodników.

Wielka wyprzedaż wszystkich owocowych drzew i róż, sprowadzonych z Francji, Belgji i Holandji, w najlepszych i najnowszymi gatunkach.

Tysiąc różnych gatunków grósz, jabłoni, czereśni, śliwek, moreli i brzoskwiń (pour haute-tige) szpalerowych drzew od 5 do 6 lat, piramidalnych i innych różnych form.

Bardzo ładne gatunki (de groseillen á grappes) agresty i winogrona.

Także wielki wybór różnych remontant róż w 600 nowych gatunkach.

Przyczem za rzetelność rzeczonych gatunków gwarantuje.

Magazyn znajduje się w hotelu Krakowskim przy ulicy Bielańskiej, Nr. pokoju 16. (2—4712).

(N. D. 2051).

DYREKCJA Trjesteńskiego Towarzystwa Ubezpieczeń

AZIENDA ASSICURATRICE
odwołuje niniejszem pełnomocnictwo, które Panu

Jul. K. Ostrowskiemu w Warszawie, w celu prowadzenia interesów asekuracyjnych powierzyła

i ogłasza równocześnie, że tenże pan **Jul. K. Ostrowski** w Warszawie

od pełnienia wynikających z tego pełnomocnictwa funkcji z dniem 31 Marca r. b. **uwolnionym został**.

Nazwisko zamianować się mającego Generalnego Agentu Towarzystwa **Azienda Assicuratrice** w swoim czasie ogłoszonym zostanie. (3—4810).

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 1856). *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych iż dnia 19 Kwietnia (1 Maja) r. b. o godzinie 12 w biurze Rządu Gubernialnego Warszawskiego odbywać się będzie licytacja na entrepryzę.

1. Dostawy Konopi do fabryki Głównego Domu Kary mniej więcej pudów 400.

2. Lnu do fabryki więzienia w Brześciu-Kujawskim, około pudów 40 mniej więcej.

Licytacja przez podania głośnie in minus zacznie się od ceny rs. 5 kop. 84½ za pud konopi, zaś za pud lnu od ceny rs. 7 kop. 47½.

Przystępujący do licytacji złożą wadium po rs. 450, gotowizną bądź papierami Kredytowymi na kaucję przyjmowanemi.

Blizsza wiadomość o warunkach tej entrepryzy powzięta być może w biurze Wydziału Policyjnego Rządu Gubernialnego w godzinach biurowych.

Warszawa d. 30 Marca (1 Kwietnia) 1867 r.
Vice Gubernator, Daniłow.
Radca Gubernialny, Puchalski.
Naczelnik Sekcji, Janowski.

(N. D. 1817). *Плоцкое Губернское Правление.*

Симъ объявляетъ, что въ Приугвѣстїи онаго 24 Апрѣля (6 Мая) назначены (in plus) публичные торги чрезъ опечатанный объявленїи на отдачу въ арендное содержаніе скотобойни принадлежащей Касѣ города Плоцка на срокъ со дня торговъ по 1 (13) Января 1869 г. за сумму въ годъ 4,500 руб. сер. съ правомъ содержателя взимать отъ всякаго лица убивающаго въ городъ скотъ на мясо отъ быка, вола и коровы по 75 к. с., отъ дороба и свиньи по 30 коп., отъ теленка по 15 коп., отъ барана, овцы и козы по 10 коп. и съ тѣмъ что убой скота исключительно долженъ производиться въ скотобойнѣ.

Скотобойня будетъ отдана лицу выселившему на торгахъ самую высшую сумму. Объявленїи должны быть поданы въ Губернское Правленїе по приложенной формѣ до 12 часовъ утра 24 Апрѣля (6 Мая) и поступившіе послѣ сего срока приняты не будутъ. Впрочемъ объявленїи и ранѣе срока могутъ быть присылаемы по почтѣ и подаваемы лично, съ надписію на конвертѣхъ, «Объявленїю къ торгамъ 24 Апрѣля (6 Мая) на Плоцкую Скотобойню».

Объявленїи должны быть писаны непременно по формѣ четко и ясно безъ поправокъ и почитокъ самими подателями а по крайней мѣрѣ подписаны ими. При нихъ долженъ быть представленъ залогъ наличными деньгами равняющийся 1/10 части назначенной для торговъ суммы, то ест 450 р. безъ соблюденїя чего объявленїи принимаемы не будутъ.

Кондиціи можно во всякое время видѣть въ Административномъ Отдѣленїи Плоцкаго Губернскаго Правленїя.

Ф о р м а.

Въ Плоцкое Губернское Правленїе, NN. (объявить имя и фамилию и мѣсто жительства).

О б ъ я в л е н і е.

Въ слѣдствїе объявленїя N. числа N. мѣсяца 1867 г. симъ объявляю что желаю взять въ аренду скотобойню принадлежащую Касѣ города Плоцка за сумму въ годъ 0000 р. 00 к. с. (сумму означить прописью) принимая всѣ обязанности и условїя въ кондиціяхъ для торга поименованныхъ, залогъ равный 10 части торговой суммы всего 450 р. четыреста пятьдесятъ рублей наличными деньгами представляю, который въ случаю отказа отъ торговъ самъ получу.

Жительство постоянное имѣю въ NN. писано числа мѣсяца 1867 года. Подпись подателя съ означенїемъ имени и фамилии.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 24 Kwietnia (6 Maja) w biurze jego odbywać się będzie in plus licytacja przez opiewkowane deklaracje na wydzielawienie szlachtuza będącego własnością kasy miasta Plocka na czas od dnia odbycia licytacji po dzień 1 (13) Stycznia 1869 roku za sumę roczną rs. 4,500, z prawem pobierania przez dzierżawcę od każdej osoby szlachtujacej w mieście jakiegokolwiek ze zwierząt domowych na mięso, a mianowicie od byka, wołu i krowy po k. 75 od wieprza i świnii po 30 kop. od cielaka po kop. 15, od barana, owcy i kozy po kop. 10 z tym zastrzeżeniem, że szlachtowanie powyższych zwierząt wyłącznie w szlachtuzie dopełnianem być winno.

Szlachtuz oddany będzie w dzierżawę osobie postępującej najwyższą sumę na licytacji.

Deklaracje winny być składane w biurze Rządu Gubernialnego w d. 24 Kwietnia (6 Maja) do godziny 12-ej z południa podług poniżej zamieszczonego wzoru, wszystkie zaś inne składane po powyższym terminie przyjętemi nie będą. Deklaracje mogą być nadsyłane pocztą i podawane osobiście przed dniem oznaczonym do licytacji, na kopertach tylko winny być umieszczony napis: „Deklaracja do licytacji odbywać się mającej w d. 24 Kwietnia (6 Maja) na wydzielawienie szlachtuza Plockiego”. Nadto deklaracje winny być pisane podług oznaczonego wzoru wyraźnie i bez żadnych poprawek przez samych podawców, a przynajmniej własnoręcznie przez nich podpisane. Przy deklaracjach tych winno być złożone vadium w gotowiznę wyrównującą 1/10 części sumy licytacyjnej to jest rs. 450, deklaracje niezachowujące powyższych formalności przyjęte nie będzie.

Warunki w każdym czasie przejrzeć można w Wydziale Administracyjnym Rządu Gubernialnego Plockiego.

1. Плоцкъ, Марта 17 (29) дня 1867 г.
и. д. Совѣтника, Слуцкій.
3 Дѣлопроизводитель, Китловскій.
Взрор до деклараци.

Do Rządu Gubernialnego Plockiego.
N. N. (wypisać imię i nazwisko a także miejsce zamieszkania).

D e k l a r a c j a.

W skutku ogłoszenia z dnia N. mca N. r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąć w dzierżawę szlachtuz własnością kasy miasta Plocka będący za opłatę roczną rsr. 0000 kop. 00 (tu wypisać sumę literami) podając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętych. Vadium wypiszę jedną 10-tą część licytacyjnej sumy w ilości rs 450, wyraźnie lub sr. ceterysta pięćdziesiąt w gotowiznę dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę. Stale moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce zamieszkania) pisałem w N. d. mca 1867 r., podpisać imię i nazwisko.

(N. D. 1848). *Плоцкое Губернское Правление.*

Объявляетъ, что на основанїи постановленїя Учредительнаго Комитета, отъ 10 (22) Марта 1866 г. и предписанїя Г. Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Комисіи Финансовъ отъ 25 Февраля (9 Марта) сего года за N. 7667/2720, 13 (25) Апрѣля с. г. будутъ производиться публичные торги (in plus) отъ годичной платы 210 р. с. на отдачу въ аренду съ 11 (23) Апрѣля с. г. по 20 Мая (1 Юня) 1869 г. земель вмѣстѣ съ лугами и пастбищами названныхъ Фарне и Св. Духа принадлежащихъ прежде къ приходу Серпецъ, Серпецкаго Уѣзда, въ силу Высочайшаго Указа отъ 14 (26) Декабря 1865 объ устройствѣ Свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства, принятыхъ въ вѣдѣніе Казны.

Торги эти будутъ производиться на обще извѣстныхъ условїяхъ къ отдачѣ въ аренду Казенныхъ имѣній, въ томъ только отмененныхъ, что соискателямъ дозволяется приступить безъ квалификаціоннаго свидѣтельства означеннаго Намѣстникомъ Царства, отъ 24 Января 1818 года.

Всякій желающій приступить къ торгамъ, долженъ представить предварительный залогъ 53 р. сер. Земли эти можно обозрѣть на мѣстѣ, о условїяхъ же можно узнать въ Губернскомъ Правленїи въ Отдѣленїи Государственныхъ Имуществъ по I-му Дѣлопроизводству.

Г. Плоцкъ, Марта 16 дня 1867 года.
и. д. Совѣтника Отдѣленїя, Вокульскій.

(N. D. 1850). *Плоцкое Губернское Правление.*

Симъ объявляетъ, что на основанїи Постановленїя Учредительнаго Комитета отъ 10 (22) Марта 1866 г. и предписанїя Г. Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Комисіи Финансовъ, отъ 25 Февраля (9 Марта) с. г. за N. 7667/2720, 20 Апрѣля (2 Мая) с. г. въ присутствїи сего Правленїя, будутъ производиться публичные торги (in plus) отъ годичной платы 450 руб. на отдачу въ аренду съ 12 (24) Юня с. г. по 20 Мая (1 Юня) 1869 г., земель вмѣстѣ съ лугами и пастбищами, названныхъ Слупя и Островъ, принадлежащихъ прежде къ приходу Слупя, Плоцкаго Уѣзда; въ силу Высочайшаго Указа отъ 14 (26) Декабря 1865 года объ устройствѣ Свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства, принятыхъ въ вѣдѣніе Казны.

Торги эти будутъ производиться на обще извѣстныхъ условїяхъ къ отдачѣ въ аренду Казенныхъ имѣній, въ томъ только отмененныхъ что соискателямъ дозволяется приступить безъ квалификаціоннаго свидѣтельства, означеннаго Намѣстникомъ Царства отъ 24 Января 1818 года.

Всякій желающій приступить къ торгамъ, долженъ представить предварительный залогъ 113 руб.

Земли эти можно обозрѣть на мѣстѣ, о условїяхъ же можно узнать въ Губернскомъ Правленїи въ Отдѣленїи Государственныхъ Имуществъ по I-му Дѣлопроизводству.

Г. Плоцкъ Марта 16 дня 1867 года.
и. д. Совѣтника Отдѣленїя, Вокульскій.

(N. D. 2030). *Сувальское Губернское Правление.*

Такъ какъ назначенные на 18 (30) Марта с. г. въ Сувальскомъ Губернскомъ Правленїи торги, на отдачу съ 15 (27) Сентября 1866 года по 19 Юня (1 Юля) 1869 г., въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода въ 47 и деревняхъ, отошедшихъ отъ Маіоратнаго имѣнїя Кидуле, отъ пониженной на 1/4 часть суммы, 858 р. 46½ к., по неявки соискателей, не состоялись, то Губернское Правленїе симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнїю, что въ присутствїи онаго 29 Апрѣля (11 Мая) с. г. начиная съ 11 часовъ утра, будутъ производиться въ пятый разъ, новые изустные торги, на отдачу въ арендное содержаніе сказаннаго дохода, на выше означенное время, отъ суммы семсотъ рублей (700 р.) на тѣхъ самыхъ кондиціяхъ какія указны въ прежнихъ объявленїяхъ.

Уѣздные Начальники, Президентъ, Бургомистры и Войты Гминь, о настоящихъ торгахъ обязаны немедленно объявить о быковенномъ порядкомъ и донести о томъ непременно до производства торговъ, Бургомистры и Войты Уѣзднымъ Начальникамъ, а сіи послѣдніе Губернскому Правленїю.

Ponieważ ogłoszona na dzień 18 (30) Marca r. b. w biurze Rządu Gubernialnego licytacja na wydzielawienie od dnia 15 (27) Września 1866 r. do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. dochodu propinacyjnego w 47 wsiach od Majoratu Kidule wyłączonych, od sumy o 1/4 część zniżonej rs. 858 kop. 46½ dla braku konkurentów niedoszło do skutku, przeto Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości, że na sali posiedzeń swych w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) r. b. poczynając od godziny 11 z rana, odbywać się będzie w piątym terminie głośnie in plus licytacja na wydzielawienie rzeczzonego dochodu na czas wyżej określony, od sumy rubli srebrnych siedemset (rs. 700) pod warunkami w poprzednich ogłoszeniach wskazanemi.

Naczelnicy Powiatowi, Prezydent, Burmistrz i Wójei Gmin, licytację tę natychmiast zwykłym sposobem upowaszczać i z dopełnienia tego złożyć dowody przed terminem licytacyjnym, Burmistrz i Wójei Naczelnikom Powiatowym, a ci ostatni Rządowi Gubernialnemu.

Г. Сувалки, Марта 25 (Апрѣля 6) 1867 г.
и. д. Вице-Губернатора, Церетилевъ.
Управляющій Отдѣленїемъ, Ассесоръ Грабовскій.

(N. D. 2091). *Сувальское Губернское Правление.*

Такъ какъ назначенные на 18 (30) Марта с. г. въ Сувальскомъ Губернскомъ Правленїи торги, на отдачу съ 20 Декабря (1 Января) 1866/7 года, по 19 Юня (1 Юля) 1869 г., въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода въ 23-хъ деревняхъ, отошедшихъ отъ Маіоратнаго имѣнїя Михалинъ, отъ пониженной на 1/4 часть суммы 975 руб., по случаю неявки соискателей, не состоялись, то Губернское Правленїе симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнїю, что въ присутствїи онаго 29 Апрѣля (11 Мая) с. г. начиная съ 11-ти часовъ утра, будутъ производиться новые изустные торги, на отдачу въ арендное содержаніе сказаннаго дохода, на выше означенное время, отъ той самой суммы и на тѣхъ кондиціяхъ, какія указаны въ прежнихъ объявленїяхъ.

Уѣздные Начальники, Президентъ, Бургомистры и Войты Гминь обязаны немедленно о настоящихъ торгахъ объявить о быковенномъ порядкомъ и донести о томъ не преминно до производства торговъ, Войты Гминь и Бургомистры Уѣзднымъ Начальникамъ, а сіи послѣдніе Губернскому Правленїю.

Ponieważ oznaczona na dzień 18 (30) Marca r. b. w biurze Rządu Gubernialnego licytacja na wydzielawienie od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r., do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. dochodu propinacyjnego w 23 wsiach od Majoratu Michalin odpadłych, od sumy 1/4 część zniżonej rs. 975 dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie, przeto Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości, że na sali posiedzeń swych w d. 29 Kwietnia (11 Maja) r. b. poczynając od godziny 11-ej z rana odbywać się będzie w drugim

terminie głośnie in plus licytacja na wydzielawienie rzeczzonego dochodu na czas wyżej określony od tej samej sumy i pod warunkami jakie wskazane zostały w poprzednich ogłoszeniach.

Naczelnicy Powiatowi, Prezydent, Burmistrz i Wójei Gmin, obowiązani natychmiast licytację zwykłym sposobem upowaszczać i dopełnienia tego złożyć dowody przed terminem licytacyjnym, Burmistrz i Wójei Naczelnikom Powiatowym, a ci ostatni Rządowi Gubernialnemu.

Г. Сувалки, Марта 25 (Апрѣля 6) 1867 г.
и. д. Вице-Губернатора, Церетилевъ.
Управляющій Отдѣленїемъ, Ассесоръ Грабовскій.

(N. D. 2015) *Варшавский Военный Округъ.*

На основанїи повелѣнїя Главнокомандующаго войсками Варшавскаго Военнаго Округа, въ Варшавскомъ Окружномъ Интендантскомъ Управленїи назначаются 20 Апрѣля (2 Мая) сего года торги, на поставку 65944 ршннхъ холста, для постройки подтиловыхъ тюфяковъ войскамъ, которыя будутъ въ семь году въ сборѣ при г. Варшавѣ.

Торги будутъ произведены въ одинъ срокъ, безъ перерыва и будутъ рѣшительны.

Къ торгу будутъ допущены всѣ имѣющіе на то право, по представленїи или узаконенныхъ свидѣтельствъ и залоговъ на сумму определенную въ кондиціяхъ.

Желающіе могутъ торговаться изустно, или присылать и подавать запечатанныя объявленїя, на гербовой бумагѣ въ 40 коп. листъ, въ которыхъ должно быть означено количество холста на поставку принимаемаго, рѣшительныя цѣны, званїе, имя и мѣсто пребыванїе подающаго объявленїе; при чемъ должны быть приложены узаконенные залогъ и свидѣтельство на право торговли. Объявленїя эти должны быть писаны по формѣ, приложенной къ 1099 стат. I част. X тома Свода Гражданскихъ Законовъ изданїя 1857 г. и подаваемы, или присылаемы къ торгамъ съ такимъ расчетомъ, дабы они могли быть получены не позже 11 часовъ утра въ день назначенный для торговъ. Объявленїя же полученные послѣ 11 часовъ, на основанїи 701 и 705 ст. части IV, кн. I, Св. Военныхъ Постановленїй, будутъ считаться не дѣйствительными.

При чемъ лицамъ участвующимъ въ изустныхъ торгахъ лично, или чрезъ повѣренныхъ, воспрещается подавать въ тоже время запечатанныя объявленїя.

Кондиціи, на основанїи коихъ должна производиться поставка означеннаго холста, и образцы онаго, желающіе могутъ видѣть въ Окружномъ Интендантскомъ Управленїи ежедневно отъ 10 часовъ утра до 3 часовъ по полудни.

Г. Варшава Марта 26 дня 1867 г.
Окружной Интендѣнтъ,
Генераль-Маіоръ, Хоментовскій.

(N. D. 1501). *Dyrekcja Szczęgótowa Towarzystwa Kredytowego Ziemięskiego Gubernji Lubelskiej w Siedleach.*

Podaje do powszechnej wiadomości: iż na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych następujące dobra ziemskie, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemięskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Andrzejów z przyległościami Wytyczne, Wólka Wytycka, Dominiczyn, Urszulin, Wincencin, Młaydan Wytycki i nowoorygowanemi osadami Michelsdorff, Czerników, Obrata z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Włodawskim Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,933 kop. 2, vadium do licytacji rs. 12,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 91,210, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Bronisławem Wronskim w mieście Siedleach.

2. Babice składające się z folwarku Babice i nowo założonego folwarku Doba Stara, wsiów Babice, Ruda, Kamionka, Skruda, Wyłezin i Owina z zagrodnikami i sołtystwem tegoż nazwiska z młynów Ruda, Skruda i Wyłezin, niemniej z tysiąca morgów lasu od dóbr Ryki oddzielnego i do dóbr niniejszych przylączonego z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Garwolińskim Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,831 kop. 62½, vadium do licytacji rs. 11,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 86,832 k. 50, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Bronisławem Wronskim w mieście Siedleach.

3. Brusów składające się z folwarku Brusów, wsi Ogonów, wsi Oszczywik z lasem, o-

gółnej rozległości miary nowopolskiej włók 63 obejmujące z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,056, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,721 k. 25, termin sprzedaży d. 16 (28) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Domańskim w mieście Siedlcach.

4. Budziska z wsiami Krzówka i Sobieska z nomenklaturą Zarzeka z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,979 k. 45 1/2, vadium do licytacji rs. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 36,596 k. 25, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Domańskim w mieście Siedlcach.

5. Dąbrowka Stara Niwka część A. B. Dąbrowka Niwka część C. i Dąbrowka Stara część D. z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 765 kop. 29, vadium do licytacji rs. 1,530, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,968, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Bronisławem Wronskim w mieście Siedlcach.

6. Dąbrowka Wylazy część B. przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 29 k. 58 1/2, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 955 k. 62 1/2, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1867 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Bronisławem Wronskim w Siedlcach.

7. Dubów, a mianowicie folwark Dubów, z wsią tegoż nazwiska z lasem, z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 983 kop. 84, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,316, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Domańskim w mieście Siedlcach.

8. Elżbiocin i Kopytów, oraz dobra ziemskie Koczeń Placocin zwane litera B. oznaczone, z przyległą wsią zaborną Kozanówką z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,651 k. 22 1/2, vadium do licytacji rs. 10,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 61,412 k. 62 1/2, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Domańskim w m. Siedlcach.

9. Komarówka z wsią Komarowo Stare i z wsią Wolna Osada Komarówki z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Radzińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,622 k. 86, vadium do licytacji rs. 3,360, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 24,337 k. 50, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Rostkowskim w m. Siedlcach.

10. Kotuń z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 619 k. 64, vadium do licytacji rs. 1,710, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,258, termin sprzedaży d. 17 (29) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Rostkowskim w mieście Siedlcach.

11. Krassówka z przyległą wsią Burwin z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,278 k. 23, vadium do licytacji rs. 3,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,591, termin sprzedaży d. 17 (29) Października 1867 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziem. Stanisławem Rostkowskim w m. Siedlcach.

12. Oleśnica wraz z nomenklaturami Adamówka, Zawola vel Bobrowiec i Nowe Pole Paszczolki z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,835 k. 19, vadium do licytacji rs. 3,480, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,148 k. 75, termin sprzedaży d. 18 (30) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Bronisławem Wronskim w mieście Siedlcach.

13. Ozorów z wsią Kludzie, folwarkiem Osińskie i częściami na wsiach Dąbrowka Stary, Dąbrowka Stara z nomenklaturą tak nazwaną Koryta oddzieloną od wsi Oleśnicy z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,936 k. 57 1/2, vadium do licytacji rs. 6,060, licytacja rozpocz-

nie się od sumy rs. 43,150, termin sprzedaży dnia 18 (30) Października 1867 r., przed Rejentem Kancelarji Ziem. Bronisławem Wronskim w mieście Siedlcach.

14. Przewłoka część B. z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 315 k. 46 1/2, vadium do licytacji rs. 870, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,331, termin sprzedaży d. 18 (30) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Domańskim w mieście Siedlcach.

15. Pszonka, Łukówce, Rękawica z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rubli srebr. 531 kop. 34 1/2, vadium do licytacji rs. 1,860, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,037, termin sprzedaży d. 18 (30) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Domańskim w mieście Siedlcach.

16. Rzewuski Zładowy z nomenklaturą Wólka Kozłowska, oraz częściami na wsiach Rzewuski i Biernatych Starych litera A. z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 415 k. 28 1/2, vadium do licytacji rs. 1,140, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,230, termin sprzedaży dnia 18 (30) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Rostkowskim w mieście Siedlcach.

17. Sulbiny Górne składające się z folwarku i wsi zarobnej Sulbiny z przyległościami Gorazdy z przynależnościami w Okręgu i Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 839 k. 37, vadium do licytacji rs. 2,110, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,544 k. 87 1/2, termin sprzedaży d. 18 (30) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Rostkowskim w mieście Siedlcach.

18. Tuchowiec z miasteczkiem Tuchowiec, z folwarkami Tuchowiec i Celiny, oraz z wsiami Celiny, Antonin i Józefów, tudzież częścią na wsi Wólka Zastawskiej i nomenklaturami Zameczek, Jarząbek i Warkocz, niemniej połowa wsi Jonnika z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,902 k. 86 1/2, vadium do licytacji rs. 10,995, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 69,440, termin sprzedaży dnia 19 (31) Października 1867 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziem. Bronisławem Wronskim w mieście Siedlcach.

19. Wieliczka z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Węgrowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 826 k. 19, vadium do licytacji rs. 2,040, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,941 k. 87 1/2, termin sprzedaży dnia 19 (31) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Bronisławem Wronskim w mieście Siedlcach.

20. Wojciechów składający się z folwarku Starawie i wsi tegoż nazwiska wsiów Burzecka Wola, Mikołajów, część Woli Bystrzyckiej, Wola Bobrowa, Petronelin, Szczalb, częściów na Oszczepalnie i części na wsi Bystrzycy z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 14,536 k. 52, vadium do licytacji rs. 27,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 145,470 k. 37 1/2, termin sprzedaży d. 19 (31) Października 1867 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Józefem Domańskim w mieście Siedlcach.

21. Zaległe z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 332 k. 34 1/2, vadium do licytacji rs. 2,010, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,133 k. 12 1/2, termin sprzedaży d. 19 (31) Października 1867 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Stanisławem Rostkowskim w mieście Siedlcach.

Sprzedaże wzmiankowane będą odbywać się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10-jej z rana w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejenty przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem, który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Siedlce, dnia 1 (13) Marca 1867 roku.
Prezes, Kozłowski.
Pisarz, Tchórzewski.

(N. D. 2152). Zarządzący Zakładami
Górnymi Okręgu Panki.

Na mocy rozporządzenia W. Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego z dnia 28 Marca (9 Kwietnia) r. b. Nr. 1989, podaje niniejszym do publicznej wiadomości że w dniu 13 (25) Kwietnia 1867 r. w Kancelarji Górniczej Oddziału Panki w Pankach, odbywać się będą licytacje w minus za deklaracjami opiekowanych na różne przecho-
wozy i dostawy w r. 1868 przy Zakładach

Górnich oddziału Panki dopełniać się mające, a mianowicie:

Licytacja I. o godzinie 10 przed południem. Na dostawę do Zakładów materiałów przetworzonych i pomocniczych jako to: rudy, węgli, drzewa, piasku i t. p.

Licytacja II o godzinie 10 1/2 przed południem.

Na przewóz z Pank do Warszawy wyrobów żelaznych jako to: surewizny, żelaza kutego, odlewów, naczyń kuchennych i t. p.

Licytacja III o godzinie 11 przed południem.

Na przewóz z Pank do Dąbrowy surowizy dla Pudlingarni Huty Bankowej.

Licytacja IV o godzinie 11 1/2 przed południem.

Na dostawę do Zakładów i Magazynu Oddziału Panki materiałów pomocniczo smarowych jako to: oliwy, łożu, świec, smoły, tygli, szczotek i t. p.

Licytacja V o godzinie 12 w południe.

Na dostawę dla węglarstwa oddziału Panki drzewa opałowego 3,000 sążni reńskich po 103 stóp kwadratowych każdy trzymających od ceny rs. 1 k. 85 za sążń.

Licytacja VI o godzinie 12 1/2 z południa.

Takaż sama jak pod N. V ogłoszona.

Licytacja VII o godzinie 1 po południu.

Takaż sama jak pod N. V ogłoszona.

Licytacja VIII o godzinie 1 1/2 po południu.

Takaż sama jak pod N. V ogłoszona.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany złożyć do kasy Górniczej Oddziału Panki

do I licytacji vadium rs. 759 i na kosztą ogłoszeń rs. 15.

do II licytacji vadium rs. 160 i na kosztą ogłoszeń rs. 5.

do III licytacji vadium rs. 111 i na kosztą ogłoszeń rs. 3.

do IV licytacji vadium rs. 170 i na kosztą ogłoszeń rs. 5.

do V licytacji vadium rs. 555 i na kosztą ogłoszeń rs. 10.

do VI licytacji vadium rs. 555 i na kosztą ogłoszeń rs. 10.

do VII licytacji vadium rs. 555 i na kosztą ogłoszeń rs. 10.

do VIII licytacji vadium rs. 555 i na kosztą ogłoszeń rs. 10.

Włościanie wolni są od składania vadium lecz gromady stawające do licytacji winny być opatrzone świadectwem solidarności przez właściwego Wójta Gminy wydanem a na czele ich być powinien soltys gromady do którego w razie utrzymania się przy licytacji Zarząd Górniczy z wszelkimi zapotrzebowaniami odnosić się będzie, kosztą ogłoszeń wszakże ponieść są obowiązani.

Oprócz tego mający chęć przystąpić do licytacji, bądź pojedyncze indywiduum, bądź soltys w imieniu gromady winien podać deklarację na papierze stemplowym ceny kop. 30 wedle następującego wzoru pisaną.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Zarządzającego Zakładami Górniczymi Oddziału Panki z dnia 29 Marca (10 Kwietnia) r. b. Nr. 464 podaje niniejszą deklaracją iż podejmuję się w r. 1868 (wypisać rodzaj dowozu lub dostawy), odstępując od cen do licytacji podanych procent, (wypisać procent liczbą i literami) podając się wszelkim zastrzeżeniom i obowiązkom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym przeze mnie odczytanym i zrozumianym.

Kwit kasy Pankowskiej na złożone w niej vadium rs. N. (albo) świadectwo solidarności gromady N. wydane przez Wójta Gminy N. jako też kwit na złożone kosztą ogłoszeń przy niniejszym dołączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam lub przez umocowanego N. odbiorę.

Stare zamieszkanie moje jest w N. najbliższej stacji Pocztovej N. położone.

Pisałem w N. dnia i miesiąca N. r. 1867.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko, soltys zaś dodać powinien w imieniu której gromady deklarację podpisuje).

Takie tylko deklaracje bez żadnych zamazywań skrobań i przekreślań, przyjmowane będą na pół godziny przed zaczęciem licytacji.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą codziennie wyjąwszy świąt uroczystych w Kancelarji Górniczej Oddziału Panki w Pankach, w Biórze Wielmożnego Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie i w Wydziale Górniczym w Warszawie.

Panki d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r.

J. Liszka
Archiwista Oddziału, F. Kwiecień.

(N. D. 2017). Sekrestrator Powiatu
Włoszczowskiego.

Podaje do publicznej wiadomości iż na pokrycie zaległości od wyrobu wódki z r. 1865/6 w kwocie rs. 1,383 kop. 65 1/2 należnej Skarbowi z dóbr Psary, odbywać się będzie licytacja w dniu 21 Kwietnia (3 Maja) r. b. w mieście Włoszczowie na zajety inwentarz, a mianowicie, bydła rogatego sztuk 27, koni cugowych para, żrebiat sztuk 14, skopów 200, oraz meble machoniowe.

Włoszczów d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1867 r.
Sobolewski.

(N. D. 2198). Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Andrzeja Boboleckiego Urzędnika w Warszawie pod Nr. 1913, obecnie zaś pod Nr. 348/9 zamieszkałego, oraz Ludwika Armand Rossignol obywatela w Osadzie Targówek, Okręgu i Gubernji Warszawskiej pod Nr. 80 lit. A. zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subastacyjnego u Aleksandra Parisot Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 576 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sum rs. 1,000 z procentem 5% od d. 1 Kwietnia 1866 r. i kosztów dla Andrzeja Boboleckiego i rs. 5,325 z procentem 5% od d. 1 (13) Lipca 1866 i kosztów dla Ludwika Armand Rossignol, obudów h kwot od Adama i Ludwika małżonków Norblin obywateli, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod NN. 2588, 2588a, 2605 położonych, zaś w Warszawie p-d Nr. 708,9 zamieszkałych, protokółami Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 8 (20) Listopada 1866 r. na żądanie Andrzeja Boboleckiego i 9 (21) Marca 1867 r. przez Józefa Kurman Komornika przy Trybunale tutejszym, na żądanie Ludwika Armand Rossignol sporządzonymi zajęte i zaareztowane zostały

NIERUCHOMOŚCI

w Warszawie pod NN. 2588, 2588a i 2605 przy ulicach: Bugaj-Brzozowej i Kamienne Schodki na gruncie dziedzicznym w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym I. w jurysdykcji Sądu Wydziału I. w Warszawie, prawem własności do Adama i Ludwika z Babskich małżonków Norblin należące, poszukiwaniami wierzytelnościami hypotecznymi obciążone, w dzierżawnym posiadaniu Józefa Dąbrowskiego za kontraktem urzędowym przed Wojciechem Śliwińskim Rejentem w d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1866 r., zawartym na lat 3 od d. 1 Lipca 1866 r. za cenę roczną rs. 1,500 zostające.

Na gruncie powyższych nieruchomości są następujące zabudowania, a mianowicie:

I. W nieruchomości Nr. 2588 przy ulicy Bugaj.

1. Kamienica masiv murowana z frontu o dwóch piętrach, od podwórza zaś o jednym piętrze, dachówką kryta, 5 kominów murowanych mająca.

2. Oficyna parterowa masiv murowana o jednym kominie murowanym blachą kryta.

3. Ogródek ogrodzony sztachetkami z drzewa w którym jest drzewek dzikich około sztuk 10.

4. Komórka z desek.

5. Kuchnia z drzewa pod dachem blaszanym na sznurach do wznoszenia urzędowym.

6. Podwórko kamieniem polowym wyb ukowane.

Nieruchomość ta kloak ani komórek swoich własnych niema, lecz użytkuje wspólnie z posesją Nr. 2605 do tychże samych właścicieli Norblin należącą.

W nieruchomości tej jest 7-u lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

II. W nieruchomości Nr. 2588a. przy ulicy Brzozowej.

Zabudowanie masiv murowane z frontu o parterze i pierwszym piętrze, ze strozy zaś tylnej o parterze i trzech piętrach blachą kryte, 2-kominy murowane mające, pod zabudowaniem tym jest piwnica.

Nieruchomość ta posilkuje się komórkami i innymi zabudowaniami na gruncie nieruchomości Nr. 2605 stojącymi.

III. W nieruchomości Nr. 2605 przy ulicy Kamienne Schodki.

1. Oficyna masiv murowana, blachą kryta 2 kominy murowane mająca.

2. Mur frontowy z furtką.

3. Zabudowanie drewniane blachą kryte z kominem murowanym.

4. Komórki piętrowe z drzewa z kloaką dołową blachą kryte, na piętrze ganek drewniany z poręczą drewnianą, na dole komórek sześć.

5. Stadnia balami cembrowana z pompą drewnianą, wahadłem żelaznym.

6. Podwórko kamieniem brukowane z urządzonym śmietnikiem.

W nieruchomości Nr. 2588a jest lokatorów 13, a w nieruchomości Nr. 2605 jest lokatorów 19 z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających poszczególnie w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy drygującego Aleksandra Parisota Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 576 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrane być mogą.

Zajęcie w kopkach doręczono:

1. J.W. Kalixtowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego i Aleksandra Kiedrowskiego urzędników tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi

Sądu Pokoju Wydziału I. w Warszawie, w Warszawie pod N. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obydwom w dniach 16 (26) Listopada 1866 i 16 (28) Marca 1867 roku.

Wnieiono do księgi wieczystej nieruchomości N. 2588 w Warszawie dnia 11 (23) Marca 1867 r. a nieruchomości Nr. 2588a i 2605 d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1867 r. a w d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1867 r. oba zajęcia do do księgi zaareztowań w kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywane wpisane zostały.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-iej z rana d. 26 Maja (7 Czerwca) 1867 r.

Sprzedaż dyrygować będzie Aleksander Parisot Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 24 Marca (5 Kwiet.) 1867 r.
Rada Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1867 r.
Rada Dworu, Zgórski.

(N. D. 1956). Pisarz Trybunału Guberni Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Lejby Ekert kupca w mieście Kole Okręgu Konińskich Gubernji Warszawskiej, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Moszyńskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nrem 497b zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 900 i rsr. 187 k. 50 czyli ogólnej rs. 1,087 k. 50, z procentem prawnym od d. 27 Października (8 Listopada) 1861 roku i kosztów w d. Alojzego Szamowskiego obywatela właściciela dóbr ziemskich Kamieniec z dezerą Kamieniecką i wsią Wola Zagajkową z przyległościami i przynależnościami w Okręgu i Powiecie Włocławskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 11 (23) i 12 (24) Września 1864 roku sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaareztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Kamieniec z Dezerą Kamieniecką i wsią Wola Zagajkową, z przyległościami i przynależnościami a podług zaprowadzonego obecnie gospodarstwa z folwarku Kamieniec, wsi Kamieniec, kolonji Kamieniec, kolonji Kamienieckiej, wsi Wola Zagajkowa i Osady Młynarskiej Olszak zwanej, w Okręgu i Powiecie Włocławskim Gubernji Warszawskiej pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego w mieście Brześciu Kujawskim urzędującego, Gminie Czarnin, Parafji Świerczy, a co do wyznawców religji ewangelicko-augsburgskiej w Parafji miasta Babiak położonej, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Alojzego Szamowskiego należące i w ogólnym posiadaniu tegoż zastające, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążone, ogólnej rozległości około wiók 41, morgów 22, przętów 266 miary nowopolskiej zawierające.

Na gruntach dóbr Kamieniec znajdują się zabudowania następujące:

Na Folwarku Kamieniec.

1. Dom parterowy z cegły palonej na podmurówaniu z kamieni polnych wymurowany o jednej piwnicy pod kuchnią, od frontu dranicami, a od tyłu słomą kryty, jeden komin murowany mający.

Przed domem tym jest wystawa z cegły palonej murowana dranicami kryta, przed tą są ogródki trawą zasiane, barierkami drewnianymi otoczone, w których znajduje się 6 drzew akacji.

2. Dom z lempacy cegły, a szczyty z cegły palonej na glinę wystawiony, słomą kryty, jeden komin murowany mający.

3. Stodoła z cegły palonej na glinę na podmurówaniu z kamieni polnych murowana, słomą dekowana, w której jest młocarnia z młynem.

4. Spichlerz parterowy z piwnicami z cegły palonej na glinę na podmurówaniu z kamieni polnych murowany, słomą pokryty.

5. Żrób na owczarnię z cegły palonej wymurowany, bez dachu.

6. Budowla z cegły palonej na glinę na podmurówaniu z kamieni palonych słomą kryta, mieszcząca w sobie stajnię, obórę, chlew, kurniki.

7. Budowla z cegły palonej na glinę słomą kryta, mieszcząca owczarnię i obórę.

8. Kłoka z drzewa, gontami kryta.

9. Dzwonek na słupie drewnianym.

10. Golebnik drewniany na takimże słupie.

11. Podwórze pomiędzy zabudowaniami.

12. Ogród owocowy, w którym znajduje się drzew fruktowych szczepionych około sztuk 40, drzew dzikich owocowych około sztuk 30, krzewy winogron i kizaki bzu, ogród ten w części płotem z chrustu, z żerdzi i z jednego boku detyka do jeziora.

13. Ogród warzywny, w części kapustą a w części warzywem zasadzony.

14. Ogród w rzywym płotem z chrustu opasany, kartoflami zasadzony.

15. Trawnik przed dworem kamieniami polnymi wapnem pobielanymi, na około wysadzony, w środku takowego jest kłab z bzu, drzewa akacji i jarzębiny, a nadto na około jest zajazd do dworu.

16. Jezioro dość obszerne zarybione, około wiók dwóch miary nowopolskiej czyli dziesiątyn 30 sażeni 1795 rozległości mające.

Na wsi Kamieniec.

17. Chalupa w części z drzewa w części z cegły surówki słomą kryta, jeden komin murowany mająca.

18. Chalupa jak powyższa, przy której jest szopa z drzewa w części z cegły surówki, pod jednym dachem z chalupą.

19. Kuźnia z pomieszkaniem, z cegły surówki na glinę słomą kryta, jeden komin murowany mająca.

20. Chalupa z komorą, w części z cegły surówki na glinę, a w części z drzewa słomą kryta, jeden komin murowany mająca.

21. Karczma z drzewa słomą kryta, jeden komin murowany mająca.

Obecnie na folwarku Kamieniec, znajduje się inwentarz koni farnalskich 16, wołów roboczych sztuk 12, krów 2, jałowizny sztuk 6, żrebak 1.

Jan Skorupski na Jeziorze dzierżawi rybolstwo tylko letnie, z czego opłaca rsr. 45, a nadto obowiązany dawać tygodniowo po ośm funtów ryb.

Stanisław Minikowski kowal, za pomieszkaniem z kuźnią 13 mendli żyta i 8 mendli jęczmienia, oraz pół morgu gruntu odrabiać do dworu bezpłatnie wszelkie roboty kowalskie obowiązany.

Kolonja Kamieniec.

Kolonja ta posiada 19 kolonistów z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymi nionych.

Na gruncie tej kolonji są zabudowania, jak utrzymują koloniści są ich własnością, to jest chalup 20 w części z cegły surówki a w części z drzewa słomą krytych, kominy murowane mających.

Stodoła z cegły surówki i z drzewa słomą krytych 18.

Obórka 20.

Dom (szkola) z cegły surówki murowany słomą kryty, komin murowany mający. Wóźnia także z cegły surówki słomą kryta.

Dwie studnie z żurawiami.

Dwa gołębniki na słupach drewnianych.

Trzy wozownie z drzewa słomą kryte.

Szopka z drzewa słomą kryta.

Cmentarz Ewangelicko-Augsburgski deskami oparkaniony.

Przy zabudowaniach kolonistów powyżej opisanych, znajdują się prawie wszędzie ogródki owocowe, a w części warzywno.

Kolonja Kamienieck.

Zawiera w gruntach ornych łącznie z siedliskami i wszystkimi nieużytkami około morgów 228, przęt kwadr. 175, czyli dziesiątyn około 117, sażeni 339 i posiada takową trzech kolonistów, a mianowicie: a) Józef Elżbieta małżonkowie Szczepkowski, Władysław i Józefa małżonkowie Maciejewscy, Samuel Henick, dawniej Franciszek Henigowski, którzy stosownie do kontraktów nadawczych, obowiązani byli z wiók opłacać rocznie czynszu po rsr. 13 kop. 50, zorać po dwie morgi, a nadto dawać po dwa kapłony i dwa mendle jaj dworowi.

Na gruncie tej kolonji zabudowania istnieją, to jest:

1. Domy mieszkalne z lempacy i drzewa słomą kryte, po jednym kominie murowanym mające trzy.

2. Stodoły z drzewa i lempacy słomą kryte, trzy.

3. Obórki także trzy.

Które wyłączną własnością są posiadaczy kolonistów wyżej wymienionych.

Wies Wola Zagajkowa.

Grunta tej wsi w części do folwarku Kamieniec, a w części do osady Młynarskiej Olszak zwanej, przylączone zostały i obecnie na gruncie tej wsi znajdują się tylko takie zabudowania.

1. Karczma z lempacy pod słomą, z jednym kominem murowanym.

2. Zajazd z drzewa gontami kryty.

Osada Młynarska.

Olszak zwana, obecnie osada ta obejmuje ogólnej rozległości morg 80, czyli około dziesiątyn 42, sażeni 1283, która za urzędowym kontraktem przed Karwadem Rejentem Okręgu Włocławskiego, w d. 7 (19) Lutego 1855 r. zawartym wypuszczoną została, w wieczysto czynszowe posiadanie Fryderykowi Pieczyńskiemu, który obowiązany był płać wiecznym i czasy tytułem czynszu po rsr. 69 każdego roku na S-gy Wojciech, nadto skutecznie dla dworu darmo mlewo.

Na gruncie tej osady będące zabudowania są własnością posiadacza Fryderyka Pieczyńskiego, w Dziale III, pod Nr. 2, wykazu hipotecznego powyższych dóbr, jest zamieszczony taki wpis.

Prawo dwunastoletniej dzierżawy propinacji z dwóch karczem złożonej, w dobrach Kamieniec, od d. 11 Maja n. s. 1858 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. służy Fryderykowi Pieczyńskiemu.

skiemu, za cenę dzierżawną rocznie na rs. 135 umówiona, do tej propinacji przywiązana jest dzierżawa 15 morgów miary nowo polskiej roli ornej i łąki do Woli Zagajkowej należące, za w razie sprzedaży Kdóbr amienie przed eskpiracją tej dzierżawy, dzie zawca za zwrotem wierzytelności jego rs. 2250, w Dziale IV, pod Nr. 9 zabezpieczonej, wynagrodzeniem w ilości rs. 450, winien będzie w każdym roku w dniu 8-go Wojciecha, za kwartałem naprzód wypowiedzeniem z dzierżawy ustąpić, i że w razie nieoddania Pieczyńskiemu sumy rs. 2250 w Dziale IV, pod Nr. 9 zabezpieczonej, dzierżawa służyć będzie na następujące lat 12, pod temi samymi warunkami i t. d. od at 12 do 12, dopóki wypłata nie nastąpi, a nadto w tymże dziale III, jest zamieszczony taki wpis: że stosownie do aktu przed Trzaskowskim Rejentem w Kowalu, pod d. 27 Lutego (11 Marca) 1861 r. małżonkowie Szamowsy na satysfakcję sumy rs. 1182, Salomonowi Izbieckiemu od nich przypadającej, przekazali mu czynsze od kolonistów, w dobrach tych przypadające przez lat 4, do 11 (23) Kwietnia 1865 r. łącznie z ratą w tym terminie przynależną.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaareztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Józefa Moszyńskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 497b. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Stanisławowi Jezierskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okr. Włocławskiego w mieście Brześciu Kujawskim urzędującemu na ręce Józefa Bądkowskiego, Podpisarza tegoż Sądu d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1864/5 r.

2. Pawłowi Dembowy, Wójtowi gminy Czarnin, do której to dobra powyższe Kamieniec należące, we wsi Miałkie Okręgu Włocławskim urzędującemu i zamieszkałemu na ręce własne d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1864/5 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie d. 11 (23) Stycznia 1865 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywane wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-iej z rana dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1865 r.

Sprzedaż dyrygować będzie Józef Moszyński Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 25 Stycz. (6 Lutego) 1865 r.
Rada Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa, d. 26 Stycz. (7 Lutego) 1865 r.
Rada Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji przygotowawczego przysądzenia w dniu 28 Maja 9 Czerwca) 1865 r., w którym to terminie rzecone dubra za sumę rsr. 15,000 przysądzone zostały gdy zaś dla zaszyłych sporów odbyć ostatecznego przysądzenia w dniu 13 (25) Czerwca r. b. odbyłm dyć niemogło Trybunał wyrokiem dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1866 r. zapamięł, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 16 (28) Września r. b. oznaczył, który się odbędzie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w dniu 16 (28) Września r. b. o godzinie 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 19,672 kop. 12, jako odpowiadającej 1/3 części taksy przez biegły ustanowionej.

Warszawa d. 23 Sierp. (4 Wrześ.) 1866 r.

Julian Świerczewski, Podpisarz.

Następnie Trybunał wyrokiem z dnia 16 (28) Września 1866 r. ostatecznie dobra ziemskie Kamieniec z przyległościami przysądził Zygmuntowi Krysińskiemu Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu za sumę rs. 20,200.

Wedle zaś złożonej deklaracji na dzień 18 (30) Października 1866 r. przez tegoż Zygmunta Krysińskiego Obrońcy przy Senacie dobra te zaliczone zostały na rzecz Stanisława Thuguta obywatela w Warszawie pod Nr. 256 zamieszkałego, gdy zaś tenże nabywa warunkom licytacyjnym stosownie do świadectwa Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 4 (16) Lutego 1867 r. wydanego zadość nieuczynił przeto na jego koszt i ryzyko popierana jest resubhastacja na żądanie Karola Augusta Jakóbą trzech imion Zifler obywatela w Warszawie pod N. 1730 zamieszkałego jako wierzyciela.

Resubhastacją dyrygować będzie Julian Czajkowski Patron w Warszawie pod N. 549 zamieszkały.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się w dniu 4 (16) Kwietnia 1867 r. o godzinie 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 17,234 kop. 93 1/3.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1867 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Trybunał wyrokiem w dniu 4 (16) Kwietnia 1867 r. zapamięł termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 18 (30) Kwietnia 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy r. 17,234 kop. 93 1/3.

Warszawa d. 5 (17) Kwietnia 1866 r.
R. D. Zgórski.

(N. D. 2207). Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ludwika z Benczewskich Smoczyńskiej, po Jakobie Smoczyńskim pozostałej wdowy w Warszawie pod Nr. 1399 zamieszkałej Jakóbą Jana dwóch imion Smoczyńskiego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 771 położonej tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Edwarda Kowalskiego Patrona przy Trybunału Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1771a zamieszkałego obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem 6% od dnia 1 (13) Sierpnia 1864 r. i rs. 600 z procentem 5% od dnia 14 (26) Stycznia 1866 r. dla Ludwika Smoczyńskiej, tudzież rsr. 500 z większej sumy rs. 1,000 pochodzącej z procentem 5% od dnia 1 Października n. s. 1866 r. i rsr. 5,850 z procentem zaległym i bieżącym dla Jakóbą Jana Smoczyńskiego niemniej kosztów, od Jana Bahnika pod Nr. 921 oraz Ojzera Kruk v Kruk pod Nr. 2923 obudów w Warszawie zamieszkałych i tamże zamieszkanie prawne obrane mających, właścicieli nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 231 położonej, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 17 (29) Grudnia 1866 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęta i zaareztowana została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 231 przy ulicy Wólowej w Gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Policyjnym XII. pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału IV na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 1 kop. 50 położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Jana Bahnika i Ojzera Kruk v Kruk należącą a w dzierżawę posiadaniu Ludwiką Jenzury za kontraktem prywatnym na rok jeden od dnia 1 Października 1866 r. do tegoż dnia i miesiąca 1867 r. za cenę roczną rs. 375 zastająca poszukiwaną wierzytelnościami hipoteczną obciążoną, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 48,000 albo arszynów 38,400 obamujająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa parterowy o dwóch kominach murowanych gontami kryty.

2. Budka z drzewa gontami kryta, i druga także mulejsza.

3. Parkan z desek z bramą i furtką.

4. Ofcyyna w pruski mur postawiona parterowa z kominem murowanym gontami kryta.

5. Komórki z drzewa gontami kryte.

6. Ofcyyna w pruski mur postawiona parterowa, a w połowie z drzewa gontami kryta dwa kominy murowane mająca, w której mieści się stajnia i wozownia.

7. Ofcyyna z drzewa parterowa gontami kryta z kominem murowanym.

8. Stodoła z drzewa gontami kryta.

9. Parkan z drzewa.

10. Kłoka z desek gontami kryta.

11. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, w tej komórki i chlewki.

12. Stodoła drzewem cembrowana z żurawiem i kłębem.

13. Ogród w którym jest drzew dzikich około sztuk 25 o az kilkanaście krzewów.

W nieruchomości tej oprócz dzierżawy mieszczą się następujący lokatorowie i opłacają komorne rocznie:

1. Stefan Fiedorow rsr. 72.

2. Jan Niwiński „ 150.

3. Nikfor Gryszczyński „ 21 kop. 60

4. Piotr ustensowski „ 32.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Edwarda Kowalskiego Patrona przy Trybunału Cywilnym tutejszym w Warszawie pod Nr. 1771a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w wydziale pierwszym złożone, przejrane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce własne Wincentego Kępińskiego urzędnikatego Magistratu.

2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju

Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędowemu, na ręce własne.
Obudom d. 27 Grudnia 1866 r. (8 Stycznia 1867 r.)

Wnieśli do Księgi wieczystej powyższe zajęte nieruchomości w Warszawie dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1866/7 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 1 (13) Marca 1867 r.

Sprzedaż dyrygową będzie Edward Kowalski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 10 (22) Stycznia 1867 r.
Rada Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali usępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 10 (22) Stycznia 1867 r.
Rada Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w d. 1 (13) Marca 15 (27) Marca i 29 Marca (10 Kwieńcia) 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 231 położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 29 Marca (10 Kwieńcia) 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia rzeczonych nieruchomości na d. 28 Kwieńcia (10 Maja) 1867 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 20,000 jako szacunku przez popierających sprzedaż Smoczyńskich podanego.

Warszawa d. 3 (15) Kwieńcia 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Rada Dworu, Zgórski.

(N. D. 2196). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Bronisława Regulskiego dawniej Asesora Ekonomicznego, a teraz Pomocnika Naczelnika Powiatu w Brzezinach zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mającego, od którego tenże Patron za Obronę jest ustanowiony i sprzedaż dóbr ziemskich Gaszyna lit. B. z przyległościami w drodze przymuszonego wywłaszczenia w poszukiwaniu sumy rsr. 1574 i 1425 z procentem od 1 Lipca 1865 od Walentego Miłaczewskiego w dobrach Gaszynie zamieszkałego należnych, popierać będzie, zajęte protokołem Komornika Trybunału Franciszka Roweckiego w dniu 25 Listopada (7 Grudnia) rozpoczętym, a 29 Listopada (11 Grudnia) 1866 r. ukończonym, na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE GASZYN lit. B. składające się z wsi i folwarku Gaszyn B. z wszelkimi zabudowaniami dworskimi i wiejskimi, z inwentarzem żywym i martwym do gruntu przywiązany, z wszelkimi dochodami i użytkami, łąkami, lasami i pastwiskami z tem co całość dóbr stanowi, z wyłączeniem jedynie tego wszystkiego co w skutek uwłaszczenia na własność właścian przeszło, w tem ograniczeniu jak się teraz znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słowca z miastem Wieluń i dobrami Ruda, na południe z Rychłowicami i Kadłubem, na zachód z Krzywczką i Turowem, na północ z Turowem i miastem Wieluń, odległe są od miasta Wielunia wiorst 3, Praszki 18, Bolesławca 21, Złoczewa 22, należą do gminy Kurowa parafii Wieluń, położone w Powiecie i Okręgu Wieluńskim Gubernji Kaliskiej, których hipotecznym właścicielem jest Walenty Miłaczewski w Gaszynie zamieszkały i znajdują się w jego posiadaniu, w dobrach tych od strony części drugiej Gaszyna zachodziły mały kontrowers co do przestrzeni nieznaczony, zresztą granicę niesporną, a całe dobra mają sposobem przybliżonym włók 23 mórg 18 pretów 80, czyli na miarę Ruską dziesiątyn 345, oprócz tego co posiadają właścianie. Grunta należą do klasy II, III, i IV.

Znajdują się zabudowania dworskie i gospodarskie potrzebne miejscowym odpowiednio.

Na gruncie jest inwentarz żywy i martwy którego ilość jak i wysiew w akcie zajęcia wymienione.

Podatki dworskie do Kasy Powiatu opłać się winne wynoszą rsr. 455 kop. 30 1/2.

Szczegółowy opis dóbr zajętych Gaszyna B. pod względem klasyfikacji gruntów, stanu zabudowań i ich ilości, oraz innych szczegółów znajduje się w protokole zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Franciszka Modrzejewskiego i w Biórze Pisarza Trybunału, gdzie również zbiór objaśnień i warunków każdego czasu przejrzane być może.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopiach Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Wieluńskiego Piotrowi Dębskiemu i Wojtowi Gminy Kurów Leonardowi Wężyk Rudzkiemu do rąk ich własnych w dniu 12 (24) Stycznia 1867 r. następnie do księgi wieczystej dóbr ziemskich Gaszyn B. w Kancelarii Ziemskiej w Kaliszu dnia 23 Lutego (7 Marca) t. r. wniesiony i wpisany, a do księgi zarejestrowań na ten cel w Biórze Pisarza Trybunału utrzymywanej dnia 6 (18) Marca t. r. wpisany i zarejestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbędzie się będzie na Audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń w Pałacu Sądowym przy ulicy Józefińskiej stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na Audjencji Trybunału w dniu 28 Kwieńcia (10 Maja) r. b. o godzinie 10 z rana nastąpi.

Kalisz d. 8 (20) Marca 1867 r.
Asesor Kolegiálny, J. Męgoriski,

(N. D. 2195). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Markusa Hejmana kupca w mieście Koninie Okręgu i Powiecie Koninśkim Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Kaliszu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału, sprzedaż w drodze subastacji nieruchomości pod Nr. 42, w Koninie położonej, popierającego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy talarów 12,000 czyli rsr. 10,800 z procentem i kosztami, aktem Komornika Sądowego Okręgu Koninśkiego Antoniego Radwańskiego, w dniu 26 Lutego (10 Marca) 1865 r. sporządzonym, zajęta została na przymuszone wywłaszczenie

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA, w mieście Koninie, pod Nr. policyjnym 42, zaś hipotecznym 64/87, w głównym Rynku w Gminie i Parafii tegoż miasta, Okręgu i Powiecie Koninśkim, Gubernji Warszawskiej, jurdyceji Trybunału Cywilnego Kaliskiego, położona, dziś Józefa Kempner v. Kempinśkiego kupca, w mieście Koninie mieszkającego, własna, składająca się:

1. Z domu mieszkalnego o piętrze masiv murowanego z cegły, pod dachówką karpiołką z dwoma kominami, długości łokci Warszawskich 28 1/4, szerokości 20 1/4, wysokości 12 1/2.

2. Oficyny w podwórzu o piętrze, mającej łączność z domem frontowym i spichlerzem masiv murowanej, dachówką karpiołką krytej o dwóch kominach, długości łokci 29, szerokości 9 1/2, wysokości 11 1/2, w której od strony spichrza na parterze znajdują się dwie stajnie i siekcharnia, nad temi zaś na piętrze są 4 komórki czyli drwalniki.

3. Szopa pomiędzy powyższą oficyną a spichlerzem bez drzwi i podłogi.

4. Spichrza wielkiego dwu-piętrowego o trzech sypaniach w pruski mur budowanego, deskami, a na tych tekturą smołowcową przybijaną, pokrytego, stojącego frontem do ulicy Walszewskej, długości łokci 22 1/2, szerokości 15 1/4, wysokości 14.

5. Wychołków z drzewa budowanych deskami obitych, pokrytych tekturą smołowcową, na deskach przybijaną, o trzech przedziałach, długości łokci 4 1/2, szerokości 2 3/4, wysokości 4, o bok których są kurniki z drzewa, deskami obijane, nad wchodami do spichrza widzącymi, i podobnie są pod wchodami na balkon widzącymi przy wejściu do piwnicy.

Całkowita nieruchomość z placem pod zabudowaniami, podwórzem i ogródkiem, obejmując długości łokci Warszawskich 58 1/2, a szerokości 28 1/4.

Nieruchomość ta zarządzana jest przez właściciela także i jest w jego posiadaniu, lokatorzy zaś w takowej lokale zajmujący, oraz podatki skarbowe i inne ciężary gruntowe, oraz szczegółowy opis budowli, zamieszczone są w protokole zajęcia.

Akt zajęcia doręczony został Kazimierzowi Miszkiewiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju O-gu Koninśkiego, Ludwikowi Morawskiemu Burmistrzowi miasta Konina, Józefowi Kempner v. Samuelowi Flatau asawionemu dozorczy, dnia 1 (13) Marca r. b. następnie tenże akt do akt hipotecznych Sądu Pokoju Okręgu Koninśkiego dnia 3 (15) Marca, a do księgi zarejestrowań Trybunału w dniu 17 (29) Marca r. b. wpisany i zarejestrowany został.

Sprzedaż nieruchomości tej odbędzie się będzie na audjencji Trybunału tutejszego w miejscu zwykłych jego posiedzeń.

Warunki licytacyjne, oraz zbiór objaśnień, każdy przejrzyć może w Biórze Pisarza Trybunału i u Patrona Modrzejewskiego sprzedaż tę popierającego.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych na publicznej audjencji Trybunału tutejszego, dnia 5 (17) Maja 1865 r. o godzinie 10 z rana nastąpiło, drugie 19 Maja (1 Czerwca), a trzecie 3 (15) Czerwca t. r. odbyło się.

Poczem termin do tymczasowego przysądzenia na dzień 29 Czerwca (11 Lipca) t. r. oznaczony został w którym nieruchomość ta Patronowi Modrzejewskiemu za rsr. 6,000, tym-

czasowie przysądzoną została a termin do sta-nowczego przysądzenia wyrokiem Illacyjnym Trybunału w dniu 24 Maja (5 Czerwca) 1866 oznaczono na dzień 16 (28) Czerwca t. r. które przysądzenie dla sporów odbyć się nie mogło obecnie więc takimże wyrokiem na dzień 24 Lutego (8 Marca) r. b. wydanym oznaczony jest termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 22 Marca (3 Kwieńcia) r. b. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału, lecz gdy i w tym terminie sprzedaż odbyła być nie mogła, dla tego wyrokiem w powyższym dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia oznaczono na dzień 25 Kwieńcia (7 Maja) r. b. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału miejscowego.

Kalisz d. 25 Marca (6 Kwieńcia) 1867 r.
Asesor Kolegiálny, J. Męgoriski,

(N. D. 2197).
Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkały zawiadamia i ogłasza.

Że nieruchomość w mieście Piasecznie pod NN.

- a. N. 119 składająca się:
 1. Z domu frontowego drewnianego.
 2. Z oficyny drewnianej.
 3. Z wozowni drewnianej.
 4. Z komórki drewnianej.
 5. Z śmietnika drewnianego.
 6. Z gruntu łok. kw. 3,790.
- b. Nr. 25 składająca się:
 1. Z domu frontowego z drzewa.
 2. Z chlewików.
 3. Z ogrodzenia z żerdzi.
 4. Z gruntu łok. kw. 9,374
 - c. N. 30 składająca się:
 1. Ze stodoły.
 2. Z parkanów i ogrodzenia.
 3. Z gruntu łok. kw. 29,594.
 - d. Nr. 45 składająca się:
 1. Z domu frontowego murowanego.
 2. Z oficyny.
 3. Z stajni i szopy.
 4. Z obory.
 5. Ze stodoły.
 6. Z stajenki.

7. Grunta w mieście łokci 5,201 i za miastem mórg 24, położone należące do współwłasności.

Franciszkę Górską wdowę obywatelki w mieście Piasecznie

Bronisław z Kroczewskich Andrzeja Zaręby żony urzędnika w mieście Łowiczu.

Leonarda Antonia 2ch imion Górskiego obywatela we wsi Powiecie i Okręgu Orłowskim.

Feliksa Konstantego 2ch imion Górskiego urzędnika w Warszawie pod N. 39.

Aleksandra Górskiego urzędnika Górnicztwa w Dąbrowie, Teresy z Górskich Schmidt żony Adolfa Schmidta z własnych funduszy utrzymującego się w mieście Kungürze Cesarstwie-Rosyjskiem.

Annę z Górskich Orłowskiej żony nauczyciela w Nowej-Aleksandrii.

Modesty Górskiej panny doletniej przy rodzinie stojącej w Warszawie pod Nr. 2862/3 oraz nieletnich po Franciszku Edwardzie 2ch imion Górskim pozostałych dzieci jako to: Franciszka, Doroty i Martyny rodzeństwa Górskich w Warszawie pod Nr. 2862/3 zamieszkałych których opiekunem głównym jest Antoni Stalewski pod N. 2862/3 i Stanisław Korczyński pod N. 324 obywatele w Warszawie, wszystkich jak wyżej zamieszkałych, sprzedane będą przez publiczną działową licytację na skutek wyroków Trybunału Cywilnego z dnia 24 Września (6 Października) 1865 r. oraz z dnia 23 Września (5 Października) 1866 r. zapadłych.

Termin do przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 19 Kwieńcia (1 Maja) 1867 r. godzinę 10 z rana i odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej w wydziale Im przed Wym Lewandowskim Asesorem Delegowanym.

Warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarii Pisarza Trybunału w wydziale Im albo u podpisanego Patrona sprzedaż tę dyrygującego.

Nieruchomość N. 119 oszacowaną została na rs. 1,866 kop. 7. Nr. 25 i 30 na rs. 1,414 kop. 14. Nr. 45 na rs. 4,541 kop. 11 1/2, razem rs. 7,821 kop. 32 1/2 i licytacja od sumy szacunkowej w terminie ostatecznego przysądzenia zaczynać się będzie.

Mieczysław Wyrzykowski.

(N. D. 2222)

Podpisany Patron Trybunału w Warszawie pod Nr. 248/9 zamieszkały, jako obrońca Antoniego Szołowskiego, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków:

jednego z dnia 2 (14) Czerwca 1866 roku, dział majątku po niegdy Antonim Szołowskim pozostałego, oraz oszacowanie i udzielenie opinii co do niepodzielności nakazującego.

drugiego z dnia 2 (14) Listopada 1866 r., opinią o niepodzielności, oraz oszacowanie

powyższych dóbr zatwierdzającego.

Obydwóch z powództwa Antoniego Szołowskiego, obywatela w dobrach Kały Okręgu Zgierskim zamieszkałego, po Marji z Ostrowskich po Antonim Szołowskim pozostałej wdowie, we wsi Sarnów Okręgu Zgierskim zamieszkałej, w imieniu własnym, tudzież jako głównej opiekunce nieletnich: Marji i Bolesława rodzeństwa Szołowskich, jak również Marcelemu Szulimierskiemu obywateli, w Warszawie pod Nr. 600 A i B zamieszkałym, jako przydanemu opiekunowi nieletnich, wszystkim przez Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona bronionym, w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie zapadłych, wystawiają się na publiczną sprzedaż w drodze działów

DOBRA ZIEMSKIE KAŁY,

w Okręgu Zgierskim Gubernji Warszawskiej położone, żadną cddzą własnością nie przecięte, prawem niepodzielnej własności do Sukcesorów Antoniego Szołowskiego wyżej wymienionych należące, obejmujące ogólnej przestrzeni po odseparowaniu gruntów własciańskich włók 32, mórg 10, pretów 138, a mianowicie: w gruntach ornych folwarcznych mórg 620, w ogrodach mórg 4, pretów 150, w pastwiskach mórg 63, pretów 49, w łąkach mórg 15, w lasach mórg 166, pretów 130, w nieużytkach, wodach i drogach mórg 88, pretów 79, składają się ze wsi Kały, kolonii Grabieniec, Marjanów, Mikołajew; wsi Budy, Piaskowiec i Budy Kałoskie. Położenie jest równe osuszone gdzie niegdzie rowami, gleba ziemi jest w ogóle żłtina, z której większa część zalicza się do klasy 3, a reszta do klasy 4. Gospodarstwo w tych dobrach jest osmio-polowe, wysiewa się rocznie pszenicy korcy, 13, żyta ozimego korcy 120, żyta jarego korcy 16, jęczmienia korcy 12, owsa korcy 118, grochu korcy 12, tatkarki korcy 13, rzepaku pół korca, kartofli korcy 230. Dobra te, odległe są od miasta Zgierz wiorst 4, od Aleksandrowa tyleż, od miasta Łodzi wiorst 5 położone, zatem w najbardziej handlowym obrębie, przedstawiają nie tylko korzyść ze względu na łatwość zbycia produktów, ale nadto rozkolonizowane przedstawiają znakomity przedmiot spekulacji w częściowem zbyciu.

Dochody stanowią: ogrody, rola, łąki, pastwiska, młyn, las w powyżej wskazanej przestrzeni, a nadto propinacja do której należy trzy trakctmy, położone na wspomnianych już trakctach, tudzież inwentarz dochodowy.

Zabudowania gospodarskie są w średnim stanie, czynią zadość miejscowej potrzebie dla pomieszczenia krestencji, inwentarza, służby dworskiej i porządków gospodarskich, powiększej części są one drewniane z wyjątkiem dworu i owczarni murowanej.

Obszerniejsze opisanie, relacja biegłych wraz z taksą 16 (28) Lipca i następnych 1866 r. przez biegłych przysięgłych sądowo dopełnione obejmują.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w d. 23 Lutego (7 Marca) 1867 r. termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Kały, wyznaczony został na dzień 10 (22 Maja) godzinę 9 1/2, z rana, który odbędzie się przed Wym Felicianem Lewandowskim, Asesorem delegowanym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych, przejrzeć można w Kancelarii W-go Pisarza Trybunału w Wydziale I i u podpisanego Patrona sprzedaż dyrygującego w Warszawie, przy ulicy Freta Nr. 248/9 Kancelarią utrzymującego.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 30,107 kop. 80, jako szacunku taksą przez biegłych wynalezionego.

Warszawa dnia 5 (17) Kwieńcia 1867 r.

Teodor Wedeman Patron.

(N. D. 2221). Podaje do publicznej wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, kozeta, napoleonki, fortepian, stoły i t. p. oraz okowita, krowy, konie, przez publiczną licytację w dniu 12 (24) Kwieńcia 1867 r. o godzinie 12 w południe, na targu publicznym Grzybów zwany, sprzedane zostaną.

Warszawa d. 5 (17) Kwieńcia 1867 r.
Władysław Popławski, Komornik.

(N. D. 2228). Prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble jesionowe, machoniowe, zegary, lustra, lampy i t. p. w dniu 12 (24) Kwieńcia o godz. 10 rano na targu Muranów, i w tymże dniu o godz. 11 rano na targu pod Lwem; w dniu 13 (25) Kwieńcia o godzinie 11 rano za Żelazną bramą, i w tymże dniu o godzinie 12 w południe na targu Stare miasto w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Markiewicz Komornik.